

Посланията на Петър

1. Заглавие. В най-ранните гръцки ръкописи заглавието на това писание е просто Petrou A („На Петър I“). Думите „Общо писание“, открити в KJV, се отнасят до факта, че това писмо е адресирано не до отделен човек или отделна конгрегация, а до църквата като цяло в по-голямата част от Мала Азия (вижте гл. 1:1). По същата причина това писмо понякога се нарича „католическо“ или „общо“ писание.

2. Авторство. Писанието носи името на Петър като свой автор (гл. 1:1). Изложени са различни теории, които показват, че в действителност не той, а някой друг е написал писмото. Най-често предлаганото име е това на Силван (гл. 5:12). Възраженията срещу авторството на Петр са, че (1) гръцкият език на писанието е твърде елегантен за човек с ограниченото образование на Петър; (2) теологията наподобява тази на Павел повече, отколкото тази на Петър; (3) малко се споменават събития от живота на Христос, което би било странно за човек, толкова близък лично до Христос, колкото е бил Петър; (4) Петър не е имал лични отношения с църквите в Мала Азия, предположение, което не може да бъде доказано. Никое от тези възражения обаче не е убедително. Елегантният гръцки език може да се обясни с това, че Силван, който вероятно е служил като писар на Петър (гл. 5:12), е отговорен за качеството на гръцкия език в писанието. Освен това е възможно да се види в употребата на думи и изрази общо сходство в стила между писанието, проповедите на Петър и неговите лични характеристики. Третото възражение дължи своята правдоподобност на предположението, че можем спокойно да кажем какво е трябвало да напише Петър. Четвъртото възражение, както вече беше отбелязано, е просто предположение. Този коментар приема Петровото авторство на писанието.

3. Историческа обстановка. Апостолът пише нещо, което може да се нарече кръгово писмо, адресирано до „чужденци, разпръснати из Понт, Галатия, Кападокия, Азия и Витиния“. Тези пет области включват почти цялата територия, която днес се нарича Мала Азия. По-голямата част от вярващите в тези църкви бяха езичници. Еврейските християни бяха малцинство. Като назначен от тях мисионер (Гал. 2:9), Петър се интересуваше особено от юдеите, но не ограничаваше поздравите и наставленията си до малцинствената група в тези църкви, както се вижда от това, че той нарича своите читатели преди това не били от Божия народ и били обърнати във вярата идолопоклонници (1 Петрово 2:10; 4:3, 4). Апостолът, който пръв покръсти езичниците и заяви техния равен статут в църквата, несъмнено би смятал всички християни, както от еврейски, така и от езически произход, за едно в Христос Исус, без разлика в обръщението си към тях.

Точната дата на написване на това послание не може да бъде определена. Писмото вероятно е написано от Рим, както подсказва името „Вавилон“ (виж гл. 5:13). Това би означавало, че е написано към края на живота на апостола (виж том VI, стр. 34, 35). Липсата на каквото и да е препратка към присъствието на Петър в Рим в писмата на Павел от този град предполага, че Петър не е пристигнал там до „около времето на окончателния арест на Павел“ (AA 537), около 66 г. сл. Хр. (виж том VI, стр. 101–107). Въпреки че не може да се каже нищо определено относно датата на 1 Петрово послание, гореизложеното предполага като вероятна дата средата на шейсетте години на 1 век. Посланието отразява съществуването на враждебно отношение към християните (гл. 2:12; 4:12–16). Това може да подсказва времето на преследването на Нерон, което е започнало през 64 г. сл. Хр. (виж том VI, стр. 81–84).

4. Тема. Петър има пастирска цел, когато пише това послание. Основата, в която е вплетен вътъкът на неговия съвет, е опасността от преследване, непосредствената близост на „огненото изпитание“ (гл. 4:12) и осъзнаването на трудните времена, в които са живели вярващите. С това като фон той се стреми да укрепи вярата на своите читатели, да ги увещава към безупречно поведение, към примерно гражданство, към лоялно свидетелство за Христос и към ефективна подготовка за среща с техния Господ. За да им помогне да постигнат тези цели, той включва конкретни съвети за слугите (гл. 2:18), съпругите (гл. 3:1–6), съпрузите (гл. 3:7), старейшините (гл. 5:1–4) и по-младите членове на църквата (гл. 5:5–9). В цялото писмо нежният дух е свързан с твърдо чувство за лидерство и двете са осветени от възвишената представа за Христос.

5. Очертание.

I. Въведение, 1:1–12.

A. Поздрав, 1:1, 2.

Б. Приписване на хвала на Бога и Христос за спасение, 1:3–9.

В. Отношението на пророците и ангелите към спасението, 1:10–12.

II. Призив към непоколебим християнски живот, 1:13 до 4:19.

A. Живейте достойно за горешното призвание, 1:13–25.

Б. Напредък в познанието и християнска зрялост, 2:1–8.

В. Като Божии избрани народ, живейте образцов живот сред езичниците, 2:9–18.

Г. Като Христос, бъдете кротки в страдания, 2:19–25.

Д. Съвет към съпрузите и съпругите, 3:1–7.

Е. Насърчение към единство, 3:8–13.

Ж. Привилегията и наградата на страданието с Христос, 3:14–22.

З. Апел за Христоподобен контрол над плътта, 4:1–6.

I. Призив към трезвен, благотворителен живот, 4:7–11.

Й. Апел за непоколебимост по време на гонение, 4:12–19.

III. Съвет към църковните служители и членове, 5:1–9.

A. До старейшините, 5:1–4.

Б. Към по-младите членове, 5:5–9.

IV. Заключение, 5:10–14.

A. Благословение и славословие, 5:10, 11.

Б. Поздрави, 5:12–14.

ГЛАВА 1

1 Той благославя Бога за многобройните Му духовни благодати, 10 показвайки, че спасението в Христос не е новост, а нещо, пророкувано отдавна, 13 и съответно ги увещава към благочестив живот, понеже сега са новородени чрез Божието слово.

1. Петър. Гръцки Петрос, „камък“, „скала“, „перваз“ (вижте върху Матей 4:18).

Апостол. Гръцки apostolos, „пратеник“, „пратеник“, „изпратен с послание“

(вижте Марк 3:14; Деяния 1:2; Римляни 1:1).

На Исус Христос. Тоест, назначен от Исус Христос, упълномощен от Него (вж. 2 Кор.

1:1). Апостолът не внушава за себе си никакво превъзходство; той е просто апостол, посланик, мисионер, принадлежащ на Исус Христос и упълномощен от Него, както са били и другите апостоли.

Чужденци. Гръцко παρεπίδητοι, „пришълци“, „изгнаници“, буквално „далеч от дома“. Сравнете употребата на παρεπίδητοι в Евр. 11:13; 1 Петрово 2:11, единствените други места, където се среща думата в Новия завет. Думата тук несъмнено е използвана метафорично както за езически, така и за еврейски християни, които са гледали на небето като на свой постоянен дом; за тях тази земя е била просто „чужда страна“ (Евр. 11:9).

Разпръснати. Буквално „от диаспората“ (виж върху Йоан 7:35). Думата „диаспора“ (виж Том V, стр. 59, 60) се е използвала и се използва, за да се обозначат евреите, разпръснати сред народите извън Палестина. Това обаче не се ограничава само до това конкретно значение. Петър е считал за членове на „диаспора“ както евреи, така и езически християни, разпръснати из целия Средиземноморски регион.

В целия Понт. Понт, заедно с другите изброени тук провинции, представлява северната и западната част на страната, известна днес като Турция (вижте „Пътешествията на Павел“).

2. Избрани. Гръцки eklektoi, буквално „избрани“ (вижте Рим. 8:33). Християните са тук се считат за избрани, защото са откликнали на Божия призив. За дискусията относно избирането във връзка със спасението вижте Рим. 8:29.

Предварително знание. Гръцки προγινῶσις, „акт на предварително познаване“. За дискусията относно свързания глагол προγινῶσκει, а за връзката между предузнанието и предопределението вижте Рим. 8:29.

Бог Отец. Първото лице на Божеството е представено като притежаващо предузнание, но Петър не предполага тук, че това знание е било ограничено само до Отца. Въпреки че точната природа и дело на всеки член на Божеството остават загадка за човека, Петър сякаш предполага, че в рамките на плана на спасение, определени специфични функции се изпълняват от всеки. Вижте по-долу за делото на Духа и на Христос.

Освещаване. Гръцки *hagiasmos* (виж върху Рим. 6:19).

От Духа. Тоест, чрез действието на Светия Дух. Сравни 2 Сол. 2:13.

Към послушание. Верният отговор на християнина на Божия призив, заедно с освещаващата дейност на Светия Дух, води до послушание, което може да се определи като съвършено подчинение на Божията воля (вижте върху стих 22). Божият план за човека, разработен във връзка с освещаващата енергия на Светия Дух, дава плод на христоподобен живот (вижте върху Ефесяни 5:9).

Поръсване. Гръцки *rhantismos*, „поръсване“, използвано другаде само в Евр. 12:24. Свързаният глагол *rhantizō*, „поръсвам“, се среща четири пъти (Евр. 9:13, 19, 21; 10:22). Петър говори за прилагането на заслугата на Христовата кръв към индивида. Поръсването с кръвта на Исус носи мира на оправданието (виж върху Рим. 3:25; 5:1, 9), както и привилегиите на новия завет (виж върху Мат. 26:28).

Благодат и мир да бъде на вас. За значението на този поздрав вижте Рим. 1:7; 2 Кор. 1:2.

Благословен. Гръцки *eulogētos*, „достоеен за благословия“, използван само за Бог и за Исус Христос в Новият завет. Това е термин на обожание, признаващ съвършенството на техния характер и качества. Английската дума „eulogy“ (възхвала) произлиза от сродната дума *eulogia*, „благословия“.

Бог и Отец на нашия Господ. Или „Бог, дори Отец на нашия Господ“. По този начин се посочва първото лице на Божеството, очевидно от гледна точка на придобития, неразривен съюз на Христос с човешката природа (вж. Рим. 15:6; 2 Кор. 1:3; Еф. 1:3; виж върху Лука 1:35). Терминът „Господ“ означава голямо достойнство и представя Христос като Този, на когото човекът дължи своята вяроност. Като божествена личност и член на Божеството, Исус Христос е безусловно равен на Отца, който често е наричан първото лице на Божеството (вж. Допълнителна бележка върху Йоан 1).

Исус Христос. Двете имена обозначават както човечността на Господа, така и Неговото официално качество като Помазаник (вижте върху Матей 1:1).

Кой. Или „кой“, отнасящ се до Бог Отец.

Изобилна милост. Или „голяма милост“. Предлагана на човека в неограничен брой случаи, Божията Милостта въплъщава Неговата безкрайна загриженост за благополучието на човека. Неговата силна любов към човека е отвъд всяко изчисление или сравнение.

Той ни е родил. Препратка към новородението (вижте върху Йоан 3:3, 5) или новото сътворението (вижте върху Галатяни 6:15).

Към жива надежда. По-скоро „към жива надежда“. Надеждата е великата сила, която непрестанно призовава християнина напред в преодоляването на житейските проблеми. Без Христос няма надежда (Еф. 2:12); с Него надеждата е жива и динамична. Езичеството може да предложи само празни заблуди. Тук Петър говори за вътрешната, субективна надежда, която държи човека непоколебим, докато размишлява върху края на християнското пътуване и вечното бъдеще. Сравнете състоянието на нехристияните (Еф. 2:11, 12).

Възкресението на Исус Христос. Вижте върху Рим. 1:4; 4:24, 25; 1 Петрово 3:21. Възкресението на Христос подчертава, че смъртта е победена завинаги. То стана печат на Божието одобрение върху изкупителното дело на Исус Христос. Възкресеният Христос е гаранция за вечното бъдеще на изкупените.

4. Наследство. Вижте върху Деяния 20:32; Галатяни 3:18; Ефесяни 1:14, 18.

Нетленен. Гръцки *aphthartos*, „неподлежащ на тление [или „разпад“, „влошаване“]“ и следователно „вечен“. Сравни Рим. 1:23; 1 Кор. 15:52; 1 Тим. 1:17.

Неосквернен. Тоест, неспособен на замърсяване или оскверняване.

Не увяхва. Гръцки *amarantos*, „нетрайно“. Амарант, името на въображаемо, неувяхващо цвете е транслитерация на амарантос.

Запазено. Формата на гръцкия глагол показва, че наследството е било и ще продължи да бъде запазено. Сравнете Мат. 6:19, 20. Наследството на изкупените е толкова сигурно, колкото е и верността на Бога.

На небето. Жилището на Бога, който пази „наследството“ на светиите. Пълното Осъществяването на това „наследство“ ще бъде на обновената земя (вижте Матей 5:5; Откр. 21:1; вижте стр. 170).

5. Пази се. Гръцки *phroureo*, „гарнизон“ (вж. върху Фил. 4:7), военен термин, указващ защитата, осигурена от гарнизон от войски (вж. 2 Кор. 11:32).

Божията сила. Безопасността на светиите, успешното побеждаване на личния грях, зависи от силата на безкрайния Бог, който прави за човека това, което той не може да постигне сам (виж ДА 466; МВ 142). Без постоянната защита и напътствие на Бог, християните никога няма да осъзнаят лично „наследството“, което сега е пазено от Бог за изкупените (виж ст. 4).

Чрез вяра. Буквално „чрез вяра“. Това, което прави възможно обграждането на светиите под защитната грижа на Всемогъщия, е индивидуалната вяра на всеки вярващ. Бог може да направи малко за човека, който отказва да вярва. Вярата се доверява на Бог и е уверена, че Неговият начин на живот ще задоволи напълно най-дълбоките копнежи на душата.

За спасение. Или „за избавление“. Това е целта на Божията сила и човешката вяра. Петър тук очаква с нетърпение окончателното избавление от всяка последица от греха (вижте Рим. 13:11).

Готов. Утехата на искрения християнин е, че обектът на неговата „надежда“ (ст. 3), тоест, „наследството“ (ст. 4), което ще бъде дадено в деня на пълното „избавление“, е готово за него и очаква само Божията мъдрост относно времето на действителното му получаване.

Да бъде разкрито. Гръцко *apokaluptō* (виж върху 2 Сол. 2:3). За свързаното съществително име, *apokalupsis*, виж върху Откр. 1:1; вж. 1 Кор. 1:7; 1 Петр. 1:7.

Последен път. Или „последна криза“, препратка към времето на възстановяването на всички неща. Това ще бъде при второто пришествие на Христос, когато изкупените най-накрая бъдат освободени от всеки допир с греха (вижте върху Матей 25:31; 1 Сол. 4:16, 17).

6. При което. Тоест, в предстоящото време на криза (ст. 5), когато окончателното избавление ще настъпи да дойде, събитие, което всички искрени християни са очаквали през цялата си борба.

Радвай се. Гръцки *agalliaō*, „ликувам“, преведено като „скачам от радост“ в Лука 6:23. „Живата надежда“ (виж върху 1 Петрово 1:3) прави възможно вярващият да почувства възвисяване на духа сред тежките житейски изпитания, знаейки, че Бог ще има последната дума във великата борба между доброто и злото.

Време. Или „малко време“, тоест в сравнение с вечните привилегии на християнското „наследство“ (ст. 4).

Необходимо е. В свят, повлиян от силите на злото, проблеми от всякакъв вид са неизбежни.

Те са в скръб. Или „са наскърбени“, „са в утеснение“.

Чрез многобройни изкушения. Или „в различни видове изпитания“. Защото словото преведено като „изкушения“ (гр. *peirasmoi*) , вижте върху Яков 1:2. Християнинът е изобразен като обзет от различни досади, проблеми, разочарования и скърби, всички от които Сатана използва в опитите си да унищожи личната вяра в Бога.

7. Това. Или „до края на това“.

Изпитание. Гръцко *dokimion*, „доказано качество“, „искреност“ (виж върху Яков 1:3). За свързаното прилагателно, *dokimos*, виж върху Рим. 14:18; 2 Тим. 2:15. Истинността и качеството на личната вяра се разкриват от мащаба на проблемите, които тази вяра може да преодолее.

Вяра. Вижте стих 5.

Злато. Златото се изпитва и пречиства чрез огън. Личната вяра също преминава през процеса на изпитване, за да може стойността ѝ да бъде напълно разкрита (вж. 1 Кор. 3:13, 15; виж Евр. 12:29; Откр. 1:14; 2:18; 19:12).

То. Тоест, златото.

Опитах. Гръцки *dokimazō*, „да докажа“, „да одобрявам“ (вижте върху Рим. 2:18; 1 Тим. 3:10).

С огън. Буквално „чрез огън“.

Похвала. Превъзходството на зрелия християнски характер предизвиква похвала както от Бога, така и от благочестивите хора. Сравнете Мат. 25:21; Рим. 2:29; 1 Кор. 4:5.

Почит. Оценката, която Бог дава на изкупените, ще бъде разкрита на второто пришествие и през цялата вечност.

Слава. Гръцки *doxa* (виж върху Йоан 1:14; Рим. 3:23; 1 Кор. 11:7). Тук Петър говори за славните притежания на вечността, които Бог ще даде на децата Си „в последното време“ (ст. 5). Сравнете Рим. 2:7.

Появяване. Гръцки *apokalypsis*, „разкриване“, „разкриване“, „разкриване“ (вж. 1 Петрово 1:5; виж върху 1 Кор. 1:7). Второто пришествие на Христос бележи началото на възвишеното състояние на църквата. Надеждата на църквата през вековете е била скорошното завръщане на Исус Христос. Това славно събитие слага край на царуването на греха и скръбта и открива деня на вечна радост, мир и неограничено търсене на истината и общение с Бога.

8. Не виждайки. Сравнете Йоан 20:29. Очевидно читателите на Петър никога не са виждали Исус с физическите си очи, но чрез вяра и доверие са преживели личен съюз със Спасителя, който думите не биха могли адекватно да опишат.

Любов. Гръцки *agapē* (виж върху Мат. 5:43; Йоан 21:15).

Вяра. Вижте Йоан 20:29; 2 Кор. 5:7.

Радвай се. Гръцки: *agaliaō* (виж на стих 6).

Неописуемо. Или „неизразимо“, тоест, отвъд възможностите на човешкия език да израз. Радостта от духовния съюз с Христос е отвъд разбирането на необърнатите и отвъд способността на християнския вярващ да я опише.

Пълен със слава. Въпреки че пълнотата на прославеното преживяване е възможна едва след второто пришествие на Христос, християнинът сега може да вкуси (виж Евреи 6:5) сладостта на Божието присъствие, като позволява животът му да бъде ръководен от Светия Дух (виж 1 Петрово 4:14).

9. Край. Гръцки *telos*, „край“, „резултат“, „крайна цел“, „цел“ (вижте Рим. 10:4; 1 Тим. 1:5). Резултатът от вярата е избавление от греха (вижте 1 Петр. 1:5) и приемането

на вечното „наследство“ (виж стих 4), което очаква всеки истински християнин на Страшния съд. Възстановеният Едем е Божията награда за всички изкупени.

Вяра. Вижте стих 5.

Души. Гръцки *psuchai* (виж върху Мат. 10:28; вж. върху Пс. 16:10). Сравнете Мат. 16:25, където *psuchē* е преведено като „живот“ и където темата за спасението на *psuchē* също се обсъжда. В 1 Петрово „душите ви“ може да се разбира или като „животът ви“, или, идиоматически, като „самите вас“.

10. Спасение. Тоест, „спасението на душите ви“ (ст. 9).

Попитал. Или „потърсил“, препратка към усърдното изучаване от страна на пророците на божественото изказвания, несъмнено техни собствени, както и тези на техните събратя пророци, особено по отношение на идването на Изкупителя. Притежаването на пророчески дар не предполага пълно и цялостно познание по всички въпроси. Пророкът знае само това, което Бог му е разкрил, и само това му е позволено да изложи като „Така казва Господ“. Тъй като посланията към един пророк често допълват тези, дадени на други, става необходимо да се сравнят различните откровения, за да се получи балансирана и изчерпателна представа за посланията от Небето. Това са правила древните пророци.

Търсил старателно. Буквално „издирвал“. Простата форма на глагола е преведено като „търсене“ в Йоан 5:39.

Благодатта. Последната част на стиха буквално гласи „благодатта към вас“, препратка към пълното проявление на Бог чрез Исус Христос, за което пророците са писали толкова много.

Това трябва да се случи. Тези думи са предоставени от KJV. За буквалното тълкуване на Тази част от стиха вижте по-горе под „благодатта“. Това, което някога е било предмет на пророчество, е било динамична реалност за живеещите след смъртта на Христос.

11. Какво. Или „по отношение на какво“.

Начин. Или „по отношение на какъв вид“.

Време. Гръцки *kaîros* (виж върху Марк 1:15; Деяния 1:7). Пророците са били информирани за някои аспекти на обещаното възплъщение на Изкупителя, точно както църквата днес е информирана за второто пришествие на Христос. Те обаче не знаеха точното време на първото пришествие, въпреки че усърдно проучаваха, за да открият всички възможни индикации за пристигането на Месията (вижте Лука 3:15).

Духът на Христос. Тоест, Светият Дух (виж върху Рим. 8:9; вж. Гал. 4:6). Някои предполагат, че този израз означава „Духът, който е Христос“ и сравняват този текст с 2 Кор. 3:17, 18 (виж коментара там). Такъв възглед представя Христос като Този, който е работил лично върху умовете на старозаветните пророци, просветлявайки ги относно настоящите задължения и предстоящите събития. Други смятат, че този израз трябва да гласи „Дух, изпратен от Христос“, тоест Светият Дух (виж върху Йоан 15:26; 2 Петрово 1:21). И двата възгледа твърдят божествеността и предсъществуването на Христос и установяват божественото вдъхновение на Стария завет. Пророците не са били мотивирани от лични капризи, а от прякото влияние на Духа върху умовете им. Те говореха като устата на Духа и писаха като Неговите писачи.

Означаваше. Гръцко *deîloō* (виж върху 2 Петрово 1:14). Времето на гръцкия глагол тук предполага че Духът продължаваше да посочва важни факти относно мисията на Христос.

Тоест, „Духът на Христос“, Светият Дух.

Свидетелствал предварително. Или „свидетелстваше предварително“. Чрез пророците Духът често добавял допълнителни знания за делото на Христос, така че Божият план ставал все по-ясен.

Страдания на Христос. Буквално „страдания за [или „за“] Христос“, тоест тези, предназначени за Христос. Това установява християнския възглед, че страданието на Спасителя е било предмет на старозаветните пророчества (вижте върху Исаия 53; Деяния 3:18; 26:22, 23). Въпреки че юдеите погрешно са разбирали значението на подобни пророчества, ранните християни лесно са разбирали истинското им значение. Вижте върху Лука 24:25–27.

Славата, която ще последва. Буквално „след тези неща [страдания] слава“, тоест, Христовото възкресение, възнесение и всички събития, свързани с Неговото второ пришествие и вечно царуване.

12. Разкрито. Някои от пророците разбирали, че изпълнението на някои от нещата, които са им разкрити, тепърва предстои (вижте върху Числа 24:17; Втор. 18:15; Дан. 10:14). Всеки пророк осъзнаваше, че идването на Изкупителя на света тепърва предстои и че крайното решение на проблема с греха е отвъд неговото време.

До нас. Текстови доказателства потвърждават (вж. стр. 10) четенето „до вас“, тоест до читателите на Петър или, в по-широк смисъл, до всички християни от времето на Петър.

Служиха ли. Или „служеха“. Старозаветните пророци, освен че служеха на собственото си поколение, служеха и на мъжете от времето на Петър чрез пророчествата, които съвсем наскоро бяха изпълнени в служението на Христос и все още намираха изпълнение в растежа на християнската църква.

Съобщава се. Гръцки *anaggellō* (виж върху Деяния 20:20).

Проповядвал евангелието. Гръцки *euaggelizomai* (виж върху Деяния 8:4). Петър не посочва кои са били тези, които са проповядвали евангелието на хората от Мала Азия, нито пък разкрива дали е бил сред тях.

С. Или „от“ или евентуално „във връзка с“.

Свети Дух. Или „Свети Дух“ (виж върху Матей 1:18). Ранните проповедници на евангелието са били в тясна връзка със и контролирани от Светия Дух. Петър очевидно тук говори за проявлението на Духа на Петдесетница (виж върху Деяния 2:4), с основната мисъл, че проповедниците на евангелието провъзгласяват послание, напълно в хармония с това на пророците, защото един и същ Дух е контролирал и двамата.

Изпратен от небето. Вижте Деяния 2:2.

Кои неща. Тоест, неща, които се отнасят до „спасението“ (ст. 10), „страданията на Христос“, „славата“ (ст. 11) и „евангелието“ (ст. 12).

Ангели. Вижте на Евр. 1:14.

Желание. Гръцки *epithumēō*, „да се стремиш към [нещо]“ (виж Мат. 5:28). Ангели са силно заинтересовани от разкриването на Божия характер, както е проявен в спасението на човечеството. Всяко проявление на Божията любов и справедливост от сътворението на Адам до наши дни е било източник на удивление и удовлетворение за ангелите (виж РР 155).

Да гледам. Гръцки *parakuptō*, „да се наведе и да гледам“, от *para*, „отстрани на“ и *kuptō*, „да се наведе“, „да се наведе“. Сравнете същия глагол в Лука 24:12; Йоан 20:4, 5, 11, където „другият ученик“ и Мария са описани като надничачи в Христовия гроб отвън. Тук Петър вероятно си мисли, че ангелите сериозно изучават разгръщащия се план за спасение. Те са силно заинтересовани от изхода на тази драма.

защото техният собствен бъдещ мир зависи от резултатите от великата борба между доброто и злото.

13. Затова. С оглед на благословиите и надеждите, съдържащи се в разкрития блясък от евангелието (ст. 3–12), Петър продължава със своето увещание.

Препашете се. Гръцко аназоннуми, буквално „препасал се“, обозначаващо вече извършено действие. Аназоннуми се използва, за да опише действието на ориенталския човек, който събира дългите гънки на горната си дреха и ги пъха в пояса или пояса си преди физическо усилие като ходене или бягане (виж върху Пс. 65:6; срв. Лука 12:35; Еф. 6:14). С оглед на безценния дар на спасението (1 Петрово 1:9, 10), Петър увещава слушателите си по подобен начин да подготвят умовете си за усърдна дейност.

Поясница. Или „талия“, където се носи пояс. Думата е използвана тук метафорично, за да допълни картината, внушена от „опаша се“.

Ум. Гръцки *dianoia* (виж върху Лука 1:51). Християнинът трябва да събере разхлабените краища на мислите си, да спре да спекулира с безполезни теми и да упражнява ума си върху великите истини на спасението, разкрити от Христовия Дух (1 Петрово 1:11).

Бъди трезвен. Гръцка дума *nepho*, използвана в класическия гръцки език за въздържание от опияняващи напитки, но последователно използвана в метафоричен смисъл в Новия завет, за да обозначи интелектуална и духовна трезвост и равновесие (вж. 1 Сол. 5:6; 2 Тим. 4:5; 1 Петр. 4:7; 5:8).

Край. Гръцки *teleiōs*, „напълно“, „свършено“, наречие, което може да определи предишния глагол, *pephō*, изразявайки мисълта „бъди напълно трезвен“; или може да определи „надежда“ със смисъл „надявам се напълно“, т.е., упорствам в надеждата.

Благодат. От гр. *charis* (виж върху Йоан 1:14; Рим. 3:24). Тук „благодат“ се отнася до благословиите, дадени от евангелието.

Ще бъде донесен. Буквално „се донася“, което предполага непрекъснато приемане на благодат.

Откровение. Гръцки *apokalypsis* (вж. ст. 5, 7). Тук Петър представя християнския път като нарастващо осъзнаване на присъствието на Исус Христос, задълбочаващо се общение, което надхвърля най-близкото земно приятелство. Ден след ден животът и делото на Спасителя ще бъдат все повече разкривани на Божието дете, докато окончателното „откровение“ не се случи при второто Му пришествие. Тези, които Го гледат с обожание тогава, ще бъдат тези, които вече са Го познали в този живот.

14. Послушни деца. Буквално „като деца на послушанието“, с акцент тук върху „послушанието“ (вижте стих 2). Сравнете „деца на гнева“ (Еф. 2:3), „деца на светлината“ (Еф. 5:8) и подобни изрази (Еф. 2:2; 5:6; Кол. 3:6; 1 Сол. 5:5). За коментар относно „деца“ (гр. *tekna*) вижте 1 Йоан 3:1.

Оформяне. Гръцко *suschēmatisō* (виж върху Рим. 12:2).

Похоти. Вижте върху Рим. 7:7; вж. върху Мат. 5:28.

Невежество. Тоест, егоцентричното, обичащо света преживяване на човек преди обръщането му, когато той не познава Бога и Неговия закон, нито Христос и Неговата жертва (вижте върху Деяния 3:17; 17:30; Ефесяни 4:18). Новопокръстените християни сигурно често са били изправени пред изкушението да се върнат към стария си разпуснат начин на живот. Петър признава силата на изкушението, но укрепва читателите си срещу неговата примамка.

15. Но. Гръцки алла, силен противник, който противопоставя „предишните похоти“ на светия живот, изискван от християните.

Призован. Вижте върху Рим. 8:28, 30; 1 Кор. 1:9.

Свят. Гръцки *hagios* (виж върху Рим. 1:7). Първото изречение на този стих може да се перифразира като „Но напротив, в хармония със Светия, Който ви е призвал.“ Бог е абсолютно свят; никакъв грях или нечистота не може да съществува в Неговото присъствие (вж. Лев. 11:44; 19:2; 20:7).

Бъдете свети. Тоест, бъдете свети веднъж завинаги. Искреният християнин решително установява своя стандарт за поведение; не се предвижда бъдеща неsvyatost. Човекът е създаден по Божия образ (Битие 1:26, 27), но е загубил подобие си чрез греха. Целта на евангелието е да възстанови божествения образ в човека, за да може той да бъде свят, както е свят неговият Създател.

Разговор. Гръцки *anastrophē*, „поведение“ (вж. върху Еф. 4:22). Обърнете внимание на всеобхватния характер на стандарта, поставен пред християнина – той трябва да бъде свят във всяко свое поведение; всеки аспект от живота му трябва да бъде осветен (вж. 1 Сол. 5:23).

16. Написано е. Върховният авторитет, към който новозаветните писатели единодушно се позовават, е Старият завет (вж. Мат. 2:5; Деян. 2:16; Рим. 1:17; и др.).

Бъдете свети. Цитирано от Лев. 11:44; 19:2; 20:7. Текстовите доказателства тук са разделени (вж. стр. 10) между употребата на императив „бъдете вие“ и бъдеще време „ще бъдете“, но намерението е същото, тъй като Петър призовава всички християни към свят живот.

17. Ако. Гръцката конструкция предполага не съмнение, а реалност. Авторът е уверен че неговата публика сега призовава Отца и ще продължи да го прави.

Отче. Вижте върху Мат. 6:9; 7:11; 1 Петрово 1:2.

Без лицеприятие. Гръцко *aprosōpolēptōs*, от *a*, „отвън“, и *prosōpolēptēs*, „този, който приема лицето“ (виж върху Деяния 10:34; Римляни 2:11; Яков 2:1).

Съди. Отец съди чрез Сина (вижте върху Йоан 5:22; 2 Коринтяни 5:10).

Делото на всеки човек. Или „делото на всеки“ (вижте Рим. 2:6).

Прев. гр. *anastrephō*, „да се държиш“ (виж върху 2 Кор. 1:12). Съществителната форма, Анастрофа се използва в 1 Петрово 1:15.

Пребиваване. Гръцки *paroikia*, „жилище близо до [някакого]“, следователно „обитаване в чуждо място“ земя.“ Сравнете с *paragidēmoi*, стих 1, където Петър говори за временното пребиваване на християнина в този свят и признава, че истинският му дом е с Бога и Христос в новата земя.

Със страх. Тоест, с благоговение (вижте върху Деяния 9:31; Рим. 3:18; 2 Кор. 5:11; Еф. 5:21). Осъзнаването на връзката му с Бога ще накара християнина да живее с благоговение, знаейки, че ежедневно му поведение отразява отношението му към Бога. Благоговейният страх от Бога служи за противодействие на страха от хората, като по този начин дава възможност на лоялния вярващ да стои твърдо, когато християнските принципи са застрашени.

18. Защото знаете. Или „защото знаете“, посочвайки допълнително основание за богобоязън.

Изкупен. Гръцко *lutroō*, „освобождавам при получаване на откуп“. За обсъждане на тясно свързаното съществително *lutron*, „откуп“, вижте Матей 20:28.

Тленно. Или „транно“, в контраст с вечната природа на Христовата жертва.

Сребро и злато. Скъпоценните минерали са примери за „нетрайни“ неща, които могат да имат никаква част от цената на изкуплението на човека. Въпреки че земните роби са били купени и освободени чрез сребро или злато, духовният откуп на човека зависи от безкрайно по-ценно плащане (ст. 19).

Суетен. Гръцки *mataios*, „безполезен“ (вижте върху 1 Кор. 15:17). Отделно от християнството човек стои безпомощен в опитите си да изкорени личните и социалните злини. Той не намира задоволителен смисъл в настоящия живот и никаква сигурна надежда за бъдещето.

Разговор. Гръцки *anastrophē* (виж на ст. 15).

По традиция от бащите ви. Или „предадено от бащите ви“. Отчетливо
Необходим беше нов начин на живот, който да замени безцелната, безполезна философия на езичеството.

19. Но с. Гъркът прави силно контрастно сравнение между стихове 18 и 19—
между „тленните неща“ и „скъпоценната кръв Христова“.

Скъпоценната кръв на Христос. „Скъпоценната кръв“ на Христос е несравнима и прави Неговото изкупление неизмеримо по-велико от всяко друго (вижте Рим. 3:25). Всъщност, само Христовата кръв е способна да ни изкупи от греха.

Агнец. За дискусия за Христос като Агнец, даден от Бога за изкуплението на
мъжете виждат в Йоан 1:29.

Без недостатък. Гръцко *amōtos*. Вижте Еф. 1:4, където множественото число *amōtoi* е преведено като „без вина“.

Без петно. Гръцки *aspilos*, „без морален недостатък“ (виж Яков 1:27; виж върху 1 Тим. 6:14). Въпреки че физическото съвършенство на жертвеното агне се говори в Стария завет (виж Лев. 22:19–21; виж върху Изх. 12:5), това състояние е подчертано като тип на морала
съвършенството на Христос, което Го направи да бъде жертвеният Агнец Божий, достоен и способен да изкупи човешкия род.

20. Предопределен. Гръцки *proginōskō*, „да знам предварително“, „да предузная“ (вижте върху Рим. 8:29).

Преди основаването. Вижте върху Йоан 17:24. Представянето на Христос като изкупителния Агнец не е бил план за спешни случаи, въведен, за да се посрещне непредвидена промяна в обстоятелствата, а е бил част от вечната Божия цел (вж. Мат. 13:35; 25:34; вижте върху Рим. 16:25; Еф. 3:11; Откр. 13:8). Тук и другаде Писанията учат за предсъществуването на Христос (вижте Допълнителна бележка върху Йоан 1).

Беше явен. Гръцки *phanerō* (виж върху 1 Йоан 1:2). Въпреки че предузнанието на Бог и решителната провизия за Спасител се простира назад във вечното минало, възплъщението е направило Божията мисъл исторически факт (виж върху Йоан 1:14; 1 Йоан 1:1, 3). Фактът, че Христос е бил „явен“, предполага Неговото предишно съществуване (вж. 1 Тим. 3:16; 2 Тим. 1:10; 1 Йоан 3:5, 8; 1 Йоан 4:9).

В тези последни времена. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) буквалния превод „в края“ на времената.“ Вижте върху Йоил 2:28; Рим. 13:11; Евр. 1:2; вижте Допълнителна бележка върху Рим. 13.

Заради вас. Буквално „заради вас“. Читателите на Петър биха били едновременно възхитени и вдъхновени от осъзнаването, че вечната Божия цел, разкрита във възплъщението на нашия Господ и Спасител Исус Христос, е действала в тяхна полза.

21. Чрез него. Исус е посредникът, чрез когото вярата в Бога е възможна. Без Неговото откровение за характера на Бога, хората в дните на Петър и в наши дни не биха знаели повече

за Бога, отколкото хората в старозаветните времена. Животът, смъртта и възкресението на Христос са единствената основа за надеждата на човека за избавление.

Възкреси го. Вижте върху Деяния 3:15. Възкресението на Исус Христос е върховна проява на божествена сила. Без Неговото лично възкресение от мъртвите Христос едва ли би могъл да бъде разкрит като победител на смъртта (Откр. 1:18); Неговото възкресение е залог за бъдещото възкресение на светиите (1 Кор. 15:51–54; 1 Сол. 4:14). Непобедимостта на християнството се съсредоточава върху възкресения Христос (вижте върху 1 Кор. 15:14–20).

Слава. Гръцки *doxa* (виж върху Йоан 1:14; Рим. 3:23). Синът винаги е притежавал „слава“ (Йоан 17:5), но след възкресението и възвисяването Си Отец е направил тази слава да бъде разпозната от хората. В този смисъл Бог „Му даде слава“.

Това. Последното изречение може да се перифразира като „в резултат на това вашата вяра и надежда да са насочени към Бога“. Едно от последствията от проявлението на Божията могъща сила във възкресението и възвисяването на Христос трябва да бъде укрепването на доверието на християнина в Бога. Този, който можеше да работи толкова мощно за Исус, може да упражни подобна сила от името на вярващия.

22. Пречистени. Първата фраза буквално гласи „като сте очистили душите си“. Гръцкият текст предполага, че слушателите на Петър са се осветили в миналото и че пречистеното състояние е продължило. Вижте върху 1 Йоан 3:3. Делото на пречистване се извършва под ръководството и с помощта на Светия Дух (вижте върху 1 Петрово 1:2).

Души. Гръцко *psuchai*, множествено число от *psuchē* (виж върху Мат. 10:28), тук седалището на волята, на желанията и на страстите.

В послушание. Буквално „в послушание“. Определителният член сочи точно това послушание, което изисква истината на евангелието. Пречистването на целия човек може да се осъществи само чрез неговото подчинение на Божията воля.

Истина. Буквално „от истината“, тоест насочена към истината. За определение на „истина“ вижте Йоан 8:32; вижте също Йоан 1:17; 17:17. Истината не само трябва да бъде позната, но и трябва да бъде практикувана, преди да стане ефективна.

Чрез Духа. Текстуалните доказателства подкрепят (вж. стр. 10) пропускането на тези думи. Обаче, че Светият Дух е силата, която дава възможност за послушание на човека, често се поучава в Писанията (вижте Рим. 8:4).

Непресторен. Гръцки *anupokritos*, „неприкрит“, „без лицемерие“. Положителното съществително форма, *hupokritēs*, се транслитерира в нашата английска дума „лицемер“.

Братска любов. Гръцко Филаделфия (виж Рим. 12:10). Послушание на истината трябва да води до любов към братята. Вижте върху Йоан 13:34; 1 Йоан 2:9–11; 3:10–18.

Любов. Гръцки *agapē*, привързаността, която се управлява от разум и разбиране, и което търси най-доброто благо на този, когото така обичаме (виж върху Матей 5:43; Йоан 21:15).

С. Или „от“, „произтичащ от“, подчертавайки дълбочината на източника на християнската любов.

Чисто. Текстовите доказателства са разделени (вж. стр. 10) между запазване и пропускане на тази дума.

Пламенно. Гръцки *ektenōs*, „разширено“, „усърдно“ (виж върху Деяния 12:5), от което произлиза английската дума „разпростирам“. Християнската обич трябва да се простира върху много области от живота на друг човек, които сами по себе си може да не са достойни за обич. Тя обхваща всички събития и включва всички хора (виж върху 1 Коринтяни 13:7).

23. Да бъдеш роден отново. Буквално „като се родиш отново“, с вероятна препратка към миналото обръщане във вярата на читателите чрез силата на Божието Слово. За коментар относно новородението вижте Йоан 3:3–8.

Тленен. Гръцки *phthartos*, „подвластен на тление“. Вижте на стих 18.

Семе. Вероятно препратка към притчата за сеяча, където „семето“ представлява „словото Божие“, посято в сърцата на хората (вж. върху Матей 13:3–9, 18–23). Или Петър може би тук говори за физическото раждане на всеки индивид.

Нетленен. Гръцки *aphthartos* (виж на стих 4).

Слово Божие. Тоест, словото, което произлиза от Бога. Сравнете „словото на царство“ (Мат. 13:19). Писанията представляват Божието слово за човека (вижте 2 Тим. 3:16). Като се придържа към неговите принципи, всеки човек ще преживее „ново раждане“ на надежда, сила и характер. Отделно от „Божието слово“ човек не може да очаква никаква морална трансформация, никакво духовно обновление.

Жив е и пребъдва. Тук Петър може да говори или за „словото“, или за „Бога“. И двете са вярно (вж. Евр. 4:12). Може би „живият и пребъдващ Господ“ е по-хармонично с контекст.

Завинаги. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) пропускането на тези думи.

24. От гр. *dioti*, често използвано от Петър за въвеждане на цитати от Стария завет.

Всяка плът. Апостолът тук цитира Исаия 40:6–8. Той говори за човечеството в неговото естествено, крехко състояние, отделно от подкрепящата го Божия благодат.

Слава на човека. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) тълкуването „цялата му слава“.

Уидърет. Петър подчертава краткотрайността на човешкия живот в сравнение с вечността на Божието управление. Без надеждата за Божия дар на вечния живот човекът има само няколко кратки години съществуване.

25. Дума. Гръцки *rhēma*, „дума“, „послание“, тук всяко твърдение на божествена истина.

Издържа. Гръцки *tenō*, „да пребъдвам“. Божиите изявления остават завинаги; нищо, което Бог казва, не е необходимо да бъде променяно или поправяно (вижте върху Пс. 89:34). Принципите на Божието управление ще пребъдат, докато самият Бог продължава да съществува (вижте върху Мат. 5:17, 18).

Проповядван. Че вечното Божие слово за греха и спасението представлява „благата новина“ на християнската църква, е красноречивият връх на Петър. По този начин „покорството на истината“ (ст. 22) осигурява на християнина вечно общение с вечния Бог.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

1 AA 517

3 GK 423

3–5AA 517

4 COL 253; FE 235; PP 170; 2T 495

4, 5 6T 60

5 AA 530; Ev 316; ML 85; PP 460; 6T 396

5–7EW 28

6 CP 318

6–9AA 518

7 EW 46, 111; PK 589; 5T 104, 474

7, 8 5T 578

8 Ev 180; GC 423; PP 341; 3T 458; 4T 357; 9T 286
10, 11 ПП 367
10–12 Изд. 182; ГК 344; ПК 731
11 DA 234; MB 41
11, 12 5T 702
12 COL 133; DA 19; Ed 127; ML 360; MM 334; PP 155; SC 88; 6T 19, 456
13 AH 54, 57; FE 87; ML 83; MYP 149; TM 310; 4T 457
13–15CT 330; PP 460
13–16MH 455; MM 147; 1T 507; 3T 474; 8T 315
13–18FE 457
13–21AA 518
14 CK 58
15 GW 124; MM 145
15, 16 COL 102; Ev 207; 1T 261
16 CH 341; CS 143; 5T 743
18 MX 502; 4T 458
18, 19 COL 326; FE 127; SC 51; 3T 390
19 DA 50, 653; MH 51; PP 352; 4T 625
22 AA 519; EW 27, 71; ML 263; TM 443; 1T 156, 339; 2T 91, 136, 191; 3T 475; 4T 307;
5T 110
23 AA 520; COL 38; MB 34; ML 24; PK 464
24 КОЛ 350
24, 25 AA 521; FE 445; 7T 249
25 ГК 350; МБ 148

ГЛАВА 2

1 Той ги отблъсква от нарушаването на любовта, 4 показвайки, че Христос е основата върху което се изграждат. 11 Той ги умолява също да се въздържат от плътски страсти, 13 да бъдат послушни на началниците, 18 и учи слугите как да се подчиняват на господарите си, 20 като страдат търпеливо за добри дела, по примера на Христос.

1. Затова. Тук Петър предлага поредица от увещания, предназначени за онези, които са преживели новородението, споменато в гл. 1:23–25.

Отделяне. Или „събличане“, като дрехи (виж Еф. 4:25; Яков 1:21). Други неща трябва да бъдат оставени настрана, ако „чистото мляко на словото“ (1 Петрово 2:2) иска да бъде ефективно.

Злоба. Гръцки *kakia*, „поквара“, „низост“ (виж Рим. 1:29), включително всякакъв вид на порок и подлост.

Хитрост. Гръцки *dolos*, „коварство“, „хитрост“ (виж върху Йоан 1:47).

Лицемерие. Гръцки *hypokriseis*, „театрална игра“.

Злословие. Или „открита клевета“ (вижте 2 Кор. 12:20).

2. Новородено. Този израз продължава илюстрацията за новородението, изложена в гл. 1:3, 23. „Новородените“ християни имат малко личен опит в християнския живот и познания (вж. Мат. 18:3).

Желание. Или „копнея“ тук, да копнея нетърпеливо за Словото, както копнее новородено бебе майчиното си мляко. По подобен начин всеки християнин трябва да копнее за духовното подхранване на Писанията. Духовната храна е от съществено значение за духовния растеж.

Искрено. Гръцки *adolos*, „без лукавство“, „неизкусен“, тук може би означава „неподправено“
мляко (вж. 2 Кор. 2:17). Писанията са „словото Господне“ (1 Петрово 1:25), неподправено от човешки теории.

Мляко. Тоест, простите, елементарни, фундаментални принципи на евангелието (вижте върху Евр. 6:1, 2).

От думата. Гръцки *logikos*, „рационален“, „съгласен с разсъжденията“ (виж върху Рим. 12:1). Петър
тук се отнася до духовната храна, намираща се в „Божие слово“ (1 Петрово 1:23, 25).

Много коментатори смятат, че *logikos* се отнася обратно до *logon theou*, „слово Божие“ (гл. 1:23), и
съответно тук четат „мляко, което е словото“, „мляко, отнасящо се до словото“. Въпреки че
Петър използва „мляко“ в смисъла на духовната храна, необходима на всички християни през целия
им живот, авторът на Посланието до евреите отъждествява „млякото“ с по-елементарните
доктрини, като нещо, което трябва да бъде допълнено възможно най-скоро от „здрава храна“ (Евр.
5:12 до 6:2). Петър не означава непременно, че неговите читатели са били просто „младенци“ във
вярата.

Може да расте. Буквално „може да бъде накарано да расте“.

Следователно. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) добавянето на „за спасение“.

Спасението е целта и наградата на всички, които живеят в хармония с наставленията на Божие Слово.

3. Ако е така. Гръцкият текст предполага, че Петър приема, че неговите читатели са преживели
добротата на Господното ръководство; затова те трябва да продължават да копнеят за храната на Писанията.

Милостив. Гръцки *chrēstos*, „годен за употреба“, „добър“, „благотворен“, от глагол, означаващ „да доставяш
необходимото“. Апостолът тук цитира Пс. 34:8, който описва безкористната доброта, съчувствие и топлата
нежност на Господа към хората.

4. На когото. Или „на когото“, тоест на Господа (ст. 3).

Идва. Или „продължавайте да идвате“. Както едно дете често е гладно (ст. 2), така и християнинът ще
чувства непрекъснато нуждата си от духовна храна. Ежедневно християнинът предава живота си на Христос и
Божие благословии се подновяват за него.

Жив камък. Тоест, Господ Исус Христос. За „камъка“ като символ на Христос вижте Матей 16:18. Петър
предвижда цитата си в стих 6 на пророчество относно Исус като „крайъгълен камък“ на църквата. Сравнете
акцента на Петър върху „живата надежда“ (вижте гл. 1:3) и думата „която е жива“ (ст. 23).

Отхвърлено. Гръцки *apodokimazō*, „да се отхвърли след изпитание“, поради неспособност да се
отговаря на изискванията. Хората погледнаха Христос, изследваха Го и Го сметнаха за лишен от качества,
които желаеха в Месията, и затова Го отхвърлиха като Спасител. Еврейският народ взе това решение, както
много хора от много народи са направили оттогава (вж. Деяния 4:11).

Избран от Бога. Гръцки *eklektos* (виж на гл. 1:2). Въпреки че хората като цяло отричаха
Христос, Бог Го признаваше за отговарящ на всички изисквания да бъде безгрешен заместник
на човека.

Скъпоценен. Или „почитан“, „ценен“, „оценявано“ заради притежаваните качества.

5. И вие също. Гръцкият превод е категоричен: „и вие самите също“.

Живи камъни. Апостолът прилага същия термин към вярващите, който е приложил към
Христос (ст. 4). Всеки вярващ е жив камък заради единението си с живия Христос.

Без жизненоважна връзка с Исус Христос никой човек не може да живее свят живот (виж върху Йоан 6:51, 57; 15:1–6), нито може да очаква вечен живот (виж върху гл. 14:19).

Съзидани. Гръцки *oikodomeō*, същият глагол, използван от Христос, когато Той обяви изграждането на християнската църква (виж върху Матей 16:18). Като Майстор-строител, Христос поставя всеки искрен вярващ на подходящото му място в църквата на изкупените. Изречението може да се прочете и като „бъдете съзидани“. Това четене подчертава подчинението на християнина на Бога като майстор-работник (виж върху Ефесяни 2:21, 22).

Духовен. Гръцки *pneumatikos*, „отнасящ се до духа“. Само онези, които посветят живота си на Божията слава, ще бъдат включени в храма на изкупените. Тук Петър представя църквата като колективно тяло, човешки същества, обединени от преданост. Павел също говори за църквата като за храм (1 Кор. 3:16; Еф. 2:20–22).

Свето свещенство. Буквално „за свято свещенство“, „да бъде свято свещенство“. Петър Тук се отнася до факта, че всички християни се радват на свободен достъп до Бога чрез посредническото дело на Христос и следователно не се нуждаят от човешки посредник (вижте върху Евр. 4:16). Свещенството се характеризира не само с директен достъп до Бога, но и със святост, с отделяне от света, със специални привилегии и задължения. Изкупените ще бъдат „свещеници на Бога и на Христос“ по време на хилядолетието (вижте върху Откр. 20:6).

Да принесат жертва. Тъй като християните са свещеници, те трябва да имат „и нещо да принесат“ (вж. Евр. 8:3).

Духовни жертви. Тоест, жертви, характеризиращи се с дух на любов и преданост към Бога, за разлика от животинските жертвоприношения на ритуалната система, които са започнали да отразяват малко повече от спазване на формата. Само онези, които Му се покланят „с дух и истина“ (Йоан 4:23, 24), могат да принасят жертви, които са „угодни на Бога“. Мотивите и нагласите са тест за искреността на човека (вижте върху Матей 20:15). Сравнете жертвите, принесени от Каин и Авел (вижте върху Бит. 4:4, 5).

Приемливо за Бога. „Живата жертва“ – един посветен живот – винаги е „приемлива за Бога“ (вижте върху Пс. 51:16, 17; Рим. 12:1). Други жертви, за които се казва, че са приемливи за Него, са хвала (Евр. 13:15), правене на добро и споделяне с другите (ст. 16). Материалните дарове намират благоволение у Бога до степен, в която отразяват любовта и предаността на дарителя (вижте Деяния 10:4; Фил. 4:18).

Чрез Исус Христос. Исус Христос е личният посредник, чрез когото се обръщаме към Бога и чрез когото нашите приноси са приемливи. Християнинът не се нуждае от човешки свещеник, за да принесе жертвите си на Бога (вижте върху Евреи 4:16; 10:19–22).

6. Затова. Или „защото“.

В писанието. Цитатът е от LXX на Исаия 28:16.

Сион. Или „Сион“, поетично име за Йерусалим (виж върху Пс. 48:2; срв. Евр. 12:22).

Главен ъгъл. Гръцки *akrogoniaios*, „крайният ъгъл“, от *akros*, „най-външен“, „на ръба“ и *gonia*, „ъгъл“, „ъгъл“, отнасящ се до най-важния камък в една сграда, този, който подравнява основите и надстройката и свързва стените заедно (вижте на Еф. 2:20).

Избран. Вижте гл. 1:2; 2:4.

Скъпоценен. Вижте стих 4. Тъй като Бог е почетен толкова високо Христос, е глупост хората да Го отхвърлят или да Го подценяват.

Вярва. Буквално „създава си навик да се доверява“, тоест, упражнява тиха, непоколебима увереност.

Върху него. Тоест, върху Исус Христос, не върху Петър или върху който и да е друг човек (вижте върху Мат. 16:18). Тук Петър ясно учи, че Христос (не Петър) е крайъгълният камък на църквата, която се строи.

Объркан. Гръцко kataischunō (виж върху Рим. 5:5), във формата, използвана тук, „да бъдеш опозорен“.

7. Той е скъпоценен. Първото изречение буквално гласи: „Затова за вас, които вярвате, [това е] чест [или „скъпоценност“]. За разлика от това, непокорните смятат камъка за позор. Сравнете стихове 4, 6. Колкото и светът да презира Христос, истинските вярващи смятат за чест да бъдат известни като християни. Послушните никога не трябва да се срамуват, защото са „живи камъни“ (ст. 5) в духовния дом, чийто крайъгълен камък е Исус Христос.

Непокорни. Буквално „невярващи“, „недоверчиви“, за разлика от „доверчивите“.

Забранено. Вижте върху стих 4. Петър тук цитира Пс. 118:22, който Христос е приложил към Себе Си (виж върху Мат. 21:42–44; вж. Деяния 4:11). Относно историческия инцидент, свързан с издигането на Храма, за който се говори тук, вижте ДА 597, 598.

Глава на ъгъла. Сравнете „главен ъгълен камък“ (вижте на стих 6).

8. Камък на препъване. Апостолът сега цитира от Исаия 8:14. Сравнете подобния цитат на Павел в Римляни 9:32. Юдейският народ беше толкова обиден от Христовото послание за праведност чрез вяра, че разпнаха самия човек, който беше дошъл да задоволи най-дълбоките копнежи на сърцата им за мир. Те отхвърлиха самите средства, чрез които Бог възнамеряваше да ги изгради и укрепи като личности и като нация (вижте том IV, стр. 32, 33).

Обида. Гръцки скандал, „пръчка капан“, „пружина капан“, която, когато бъде докосната от животно, се повдига и затваря капана (вижте 1 Кор. 1:23). Сякаш човекът, който отхвърля Исус Христос, подписва собствената си смъртна присъда.

Спъване. Христос дойде, за да бъде стъпалото на човека към спасението, мира с Бога и вечното щастие. Но когато хората отказват да стъпят нагоре, те се „спъват“, резултат, за който самият „камък“ по никакъв начин не е отговорен. Вижте Йоан 3:19.

Слово. Тоест, евангелието на Исус Христос, както е изложено в Писанията (вижте гл. 14). 1:23; 2:2). Непокорните отказват да приемат Христовото предложение за милост.

Назначен. Бог е „назначил“ за спасение онези, които приемат Христос, и за осъждане онези, които Го отхвърлят. Като избират да приемат или да отхвърлят Христос, хората доброволно се обединяват с едната или другата група и са предопределени да споделят съдбата, която Бог е предопределил за тази група. Когато човек избере да отхвърли Христос, той умишлено се отказва от единственото си средство за спасение (виж Деяния 4:12). Бог е заявил, че всички, които не се подчиняват, ще бъдат „смачкани на прах“ от „камъка“ (Матей 21:44). Последниците от прегрешението са „назначени“ от Бог. По този начин, когато евреите като нация отхвърлиха Христос, те запечатаха съдбата си като нация (виж Том IV, стр. 30–36; виж върху 1 Коринтяни 1:23). За обсъждане на божественото предзнание и предопределение вижте върху Йоан 3:17–19; Римляни 8:28, 29.

9. Избрано поколение. Гръцки genos eklekton, „избран род“, „избран народ“. „Крайъгълният камък“ също се нарича „избран“ (eklekton, 1 Петрово 2:4, 6; вж. Откр. 17:14). Еврейският народ някога е бил „избран“ да представлява Бога на земята (виж Том IV, стр. 26, 27; виж върху Исаия 43:10), но поради неверие и коравосърдечие те са загубили своето привилегировано положение (виж Том IV, стр. 30, 31). Тук Петър заявява, че Бог сега е възложил привилегиите и отговорностите на еврейския народ на християнската общност, а не като

национална група, а като народ, призван от всеки народ, за да състави една духовна цялост, едно голямо семейство по целия свят (вижте върху Галатяни 3:28). Предишният специален статут на буквалния Израел е отменен (вижте том IV, стр. 35, 36).

Царско свещенство. Цитат от LXX на Изх. 19:6 (виж коментара там), където е използван същият гръцки израз (*basileion hierateuma*). Сравнете с Откр. 1:6, където текстови доказателства потвърждават прочитането „царство, свещеници“. Като свещеници, християните трябва да принасят на Бога „духовните жертви“, споменати в 1 Петрово 2:5; те също така принасят себе си като живи жертви (виж върху Рим. 12:1), тяло от вярващи, напълно посветени на Бога. Те не се нуждаят от човешки свещеник, който да служи като посредник между тях и Бога, защото има само един Посредник между Бога и човека, Исус Христос (вижте върху Евр. 7:17, 7:24–28; вж. гл. 4:16).

Свят народ. Както Бог отдели еврейския народ, за да свидетелства за принципите на Неговото управление (виж Втор. 7:6), така по-късно Той призова християнската църква да бъде „свят народ“, който да Го представлява на земята (виж Том IV, стр. 35, 36).

Особен. Гръцки *peripoiēsis*, „притежание“, „собствена собственост“, буквално „придобиване“ (виж върху Еф. 1:14). Сравнете сродния глагол *peripoiēō*, „да придобиеш [за себе си]“, „да запазиш [за себе си]“. Английската дума „особен“, която правилно означава „принадлежащ на дадено лице“, „частна собственост“, „собствен“, е от латинската *peculiaris*, „собствен“, „принадлежащ особено на себе си“, „специален“. Употребата на „особен“ в значението на „странен“ или „ексцентричен“ е разговорна и идеята, че Петър така характеризира Божия народ тук, не е оправдана от гръцката дума *peripoiēsis* (виж върху Втор. 14:2). Изразът, преведен като „особен народ“, гласи буквално „народ, който Бог е придобил“, което означава „народ, който Бог е придобил за Себе Си“, „народ, който принадлежи на Бога“. Вижте върху Изх. 19:5; Втор. 7:6; Мал. 3:17. Христос е придобил църквата и я смята в специален смисъл за Негово собствено придобито притежание (вижте върху Деяния 20:28; Еф. 1:14).

Разгласете. Буквално „провъзгласете навън“.

Хвала. Гръцки *aretai*, „превъзходства“, „съвършенства“, с акцент върху тези качества, активно проявявани в дела. Тук се има предвид славният характер на Бог, изобилната любов и благодатната грижа за спасението на грешниците (виж Изх. 34:6, 7). Бог придоби църквата като Свое специално притежание, за да могат нейните членове да отразяват Неговите скъпоценни черти на характера в собствения си живот и да провъзгласяват Неговата доброта и милост към всички хора. Чрез обаянието на христоподобна личност и състраданието на христоподобните дела християните трябва да разкриват Бога на света, както е правил Исус (виж 2 Кор. 2:14–16).

Тъмнина. Писанията говорят за „тъмнината на този свят“ (Еф. 6:12) и „делата на тъмнината“ (Рим. 13:12), които са „безплодни“ (Еф. 5:11). Божият народ не е „в тъмнина“ (1 Сол. 5:4), защото е призван от нея (вижте Йоан 1:5).

Чудесно. Или „чудесно“, „удивително“.

Светлина. Термин, описващ истината (Мат. 4:16; Лука 11:35) и онези, които пребъдват в то (Мат. 5:14; Деяния 13:47; Еф. 5:8). Исус Христос (виж върху Йоан 1:4, 5, 9; 8:12) и Отец (1 Йоан 1:5) са източникът на всяка светлина. Светлината на истината разсейва тъмнината на невежеството и по този начин е библейски символ на присъствието и ръководството на Бог (виж върху Йоан 1:4, 7).

10. В миналото. Тоест, особено по времето, когато Авраам и неговите потомци са били „особеният народ“ на Бога.

Не е народ. Апостолът перифразира Осия 2:23 и го прилага към езическите християни. Той не би се обърнал по този начин към еврейските християни, чиито предци са били Божи народ в продължение на векове. „Хората“, на които говори тук, той по-късно описва като обърнати във вярата от идолопоклонството (1 Петрово 4:3, 4). Павел по подобен начин прилага Осия 2:23 към призова на езичниците (вижте върху Рим. 9:25, 26).

Божи народ. Без Христос всички хора, независимо дали са юдеи или езичници, са без надежда (вижте стих 9). Когато обаче станат граждани на Божието царство, те се присъединяват към „светия народ“, чиято задача е да изявява славата на своя Господар пред очите на хората (вижте стих 9).

Не е получена милост. Когато Израел е бил Божият избран народ, езичниците са могли да получат божествена милост, като станат израилтяни. Но сега, за да получи същата божествена милост, евреинът трябва да напусне юдаизма и да се обедини с християнската църква. В древността Израел е бил каналът, през който божествената милост е текла към света; днес църквата е този канал.

Получили са милост. Тоест, благодарение на това, че са станали божествено назначеният инструмент, чрез който „милостта“ тече към света.

11. Скъпо възлюбени. Гръцко *agapētoi*, „възлюбени“, от *agapē*, което подчертава идея за интелигентна, безкористна любов (вижте върху Матей 5:43).

Умолявам. Или „подтиквам“.

Чужденци. Гръцки *paroikoi*, „чужденци“, т.е. чуждестранни заселници, които не се ползват с правата на гражданство (вж. върху Еф. 2:19; срв. 1 Петрово 1:1, 17).

Поклонници. Гръцки *proskuneōtoi*, „пришълци“, „чужденци“, „изгнаници“ (виж върху 1 Петрово 1:1; вж. Евр. 11:13).

Въздържайте се. Християните трябва да останат без „петно“ или „недостатъчност“ (вижте Еф. 5:27) сред един морално деградиран свят. Те трябва да избягват всеки контакт със зли навици и практики. Това е, което ги отличава като „странници“ и „поклонници“ в този свят. Те стоят настрана от неговите унизителни удоволствия и се посвещават на духовни неща.

Плътски. Гръцки *sarkikos*, „плътски“, „плътски“ (вижте 1 Кор. 3:1).

Похоти. Гръцки *epithumiai*, „желания“, „копнежи“, „похоти“ (виж върху Йоан 8:44; Рим. 7:7; срв. върху Мат. 5:28).

Война. Гръцки *strateuō*, „да водя кампания“, „да дам бой“. Останките от греховни наклонности поддържат постоянна война в ума на християнина, докато Христовата благодат не го имунизира срещу „плътските похоти“, които воюват срещу душата (вижте върху Рим. 7:21–25).

Душа. Гръцко *psuchē* (виж върху Мат. 10:28), тук се отнася до висшите човешки способности, съвестта и волята (вж. 1 Петр. 1:9, 22).

12. Разговор. Вижте гл. 1:15.

Честен. Гръцки *kalos*, „благороден“, „служещ на добра цел“. Въздействието на християнския характер върху необърнатите трябва да свидетелства за превъзходната стойност на християнския начин на живот. Алтруизмът, търпението, трудолюбието и добре организираният живот на истинския християнин

изпъкват в рязък контраст с повече или по-малко недисциплинираните навици на необърнатите като цяло.

Езичници. Гръцко *ethne*, „народи“, тук не означава неевреи, а преносно нехристияни, тъй като Петър е адресирал това послание предимно до обрънатите във вярата от езичеството (гл.

4:3, 4). Юдеите са използвали старозаветната еврейска дума „гой“ и нейния новозаветен гръцки еквивалент „етнос“, за да означават „народ“, и двете често се превеждат по този начин, понякога по отношение на еврейския народ (например в Бит. 12:2; Изх. 19:6; 33:13; Ез. 37:22; Лука 7:5; 23:2; Йоан 11:43–52; Деяния 26:4), но по-често по отношение на околните езически народи (Лев. 20:23; Втор. 4:27; 4 Царе 18:33; Йер. 5:15; 25:31; Ез. 6:8; Откр. 2:26; също почти всички новозаветни срещания на думата „езичници“). Формите за множествено число *goyim* и *ethnē* (преведени като „народи“, „езичници“ или „езичници“) започнали да означават не само езическите народи заедно, но и езичниците като отделни индивиди (Деяния 10:45; 13:42, 48; Ефесяни 2:11; 3:1).

Така за евреите, които се смятали за по-висши от неевреите от „езичниците“, терминът *ethnē* придобил пренебрежително значение на по-нисши и езичници (вж. върху Галатяни 2:15).

Еврейските християни са били свикнали да отъждествяват „израилтяни“ със заветния народ на Бога и „народи“ или „езичници“ с „езичници“ – „чужденци от обществото на Израил и чужденци от заветите на обещанието, без надежда и без Бога в света“ (Еф. 2:12). Следователно те естествено биха се колебали да прилагат думата „израилтянин“ към обрънатите във вярата езичници или да ги считат за престанали да бъдат езичници (1 Кор. 2:14). 12:2; Еф. 2:11), когато напуснаха езичеството и се присъединиха към християнската църква.

Този факт обяснява защо и Павел, и Петър използват думата „етний“, за да противопоставят езичниците с християни, а не неевреи с евреи. Павел упреква коринтските християни за това, че толерират грях, който „дори не се споменава сред езичниците“ (1 Кор. 5:1), и противопоставя тези християни („вие“) на „езичниците“ („те“), които „принасят жертви на бесове“ (1 Кор. 10:20). И Петър, в разглеждания пасаж, също използва „те“ и „вие“, когато казва на тези бивши езичници да живеят „честен живот сред езичниците“. Той очевидно не иска да опише като „езичници“ онези, които „в миналото не бяха народ, а сега са Божий народ“ (1 Петрово 2:10), особено след като сега са „избран род, царско свещенство, свят народ“ (ст. 9), наследници на заветните обещания към Израел.

Злодеи. Християните били неразбрани от езичниците, обвинявани в нелоялност към държавата и в нарушаване на обществения ред. При такива обстоятелства единствената им защита бил безупречният живот, на който дори езичниците трябвало да се възхищават.

Добър. Гръцки *kalos*, преведено като „честен“ по-рано в стиха. Като представител на Христос Вярващият трябва да бъде известен не само със собствената си морална праведност, но и с практическия си интерес към благополучието на ближния си. Ако религиозният опит на човек е истински, той ще се разкрие в „добри дела“ (вж. върху Матей 7:16–20; Яков 3:11–18).

Вижте. Или „огледайте внимателно“, „огледайте внимателно“. Апостолът се надява, че докато езичниците изследват християнския начин на живот, много от тях ще бъдат водени да го възприемат (вижте върху 1 Кор. 4:9; Евр. 10:33).

Да прославят Бога. Тоест, да признаят Неговата мъдрост и сила, които виждат отразени в живота на християните. Петър може би си припомня тук думите на Исус (вижте Матей 5:16).

Посещение. Гръцки епископ, „преглеждане“, може би от езичниците, докато те разглеждат „добрите дела“ на църковните членове, или от Бога, когато Той „преглежда“ записите на хората в съда. Тъй като една от целите на християнския живот е да разкрие характера на Бога и по този начин да накара езичниците да се замислят за собствената си връзка с Него, първото обяснение може би най-добре хармонизира с контекста. Като „преглеждат“ благородния характер на истинския християнин, езичникът ще има достатъчна причина да „прослави Бога“. Най-добрият начин езичниците да прославят Бога е да се подчинят на Неговата благодат и на Неговата сила да преобразява характера.

13. Подчинете се. Буквално „подчинете се веднъж завинаги“.

Всяка човешка наредба. Буквално „всяка човешка институция“. Освен когато принципът би бил нарушен, християнинът трябва да сътрудничи сърдечно с писаните и неписаните закони на обществото, в което живее. Тук Петър разглежда различните форми на управление като създадени от човека институции. Той не набляга, както прави Павел в Римляни 13, на божественото позволение, чрез което земните владетели упражняват властта си, а набляга на човешкия аспект на тяхната власт. Християнинът няма да използва сила срещу установената власт.

Заради Господа. Християнинът трябва да изпълнява гражданските си задължения не от страх от наказание, а заради заповедта и примера на своя Господ, докато е бил на земята. Исус е спазвал гражданските разпоредби, дори се е подчинил на несправедливостта, вместо да се разбунтува срещу установената власт (вижте върху Матей 22:21; 26:50–53).

Върховен. Буквално „стоящ над“ или „имащ предимство пред другите“, в позиция.

14. Губернатори. Тоест, на провинции. По принцип всички по-нискостоящи длъжностни лица биха били включени.

Изпратени от него. На по-нисшите служители трябва да се подчинява, защото са назначени от царя, който управлява с божествено разрешение, за да се поддържа законът и редът (вижте върху Дан. 4:17).

Наказание. Една от основните функции на правителството е да потиска безредиците. (вижте Рим. 13:3, 4). Християните не трябва да си спечелват репутацията на хора, които затрудняват поддържането на закона и реда за тези, на които е възложена тази отговорност.

Похвала. Сравнете с гл. 1:7. Държавните служители имат задължението не само да ограничават силите на злото, а да насърчава хора и дейности, които допринасят за благосъстоянието на обществото.

15. Защото Петър сега представя основната причина за подчинението на християнина на гражданската власт.

Божията воля. Християнинът се подчинява не от страх от наказание, а защото Бог изисква от него да го направи.

Браво. Или „образцово поведение“.

Накарайте да замълчат. Или „продължавайте да мълчите“. Най-добрият начин да заглушите критиката е да не създавате никакъв повод за нея.

Глупави. Или „безразсъдни“, тоест хора, които лъжливо обвиняват християните като „злодеи“ (гл. 2:12).

16. Като свободни. Тоест, действайте като свободни хора. Християнинът се подчинява на властта (ст. 13), не като робски, немислещ роб, но разумен и по собствена воля, като свободен човек в Христос Исус.

Свобода. Тоест, свободата да действаш като интелигентно същество.

Прикритие. Или „покривало“, „воал“, преносно казано, „претекст“. Християнинът няма да злоупотребява със своето свобода или да се възползва от репутацията си на законопослушен гражданин. Християнска свобода

не освобождава човек по никакъв начин от отговорността му, като гражданин, пред надлежно установена власт (вж. 1 Кор. 6:12; 10:23).

Злонамереност. Гръцки *kakos* (виж на стих 1).

Слуги. Или „роби“. Като Божий слуга, християнинът е послушен на Бога. Светът има пълното право да очаква от него да живее според изповедта си и да заключи, че това, което прави, го прави с Божието одобрение. По този начин, доброто име на Бога е заложено на карта в начина, по който християнинът се държи. Той никога не бива да дава повод на хората да заключат, че Божият стандарт за поведение е по-нисък от този, общоприет от нехристияните.

17. Уважавайте всички. Тоест, независимо от официалната им позиция. Всеки трябва да бъде уважаван, не непременно заради човека, който е, а с оглед на поста му.

Любов. Или „продължавайте да обичате“. Същото чувство за приемственост се използва със „страх“ и „почит“, подчертавайки последователността на християнското отношение, което кара невежите хора да замълчат (ст. 15).

Братството. Тоест, на вярващите в Христос.

Бой се от Бога. Вижте Пс. 19:9.

Царят. Вижте стих 13.

18. Слуги. Гръцко *oiketai*, „домашни роби“ (вижте върху Рим. 14:4; Еф. 6:5–8).

Бъдете покорни. Или „продължавайте да се подчинявате“ (вижте върху Еф. 6:5).

Господари. Гръцки *despotai* (виж върху Лука 2:29; Деяния 4:24). Думата тук подчертава абсолютен господство над роби. Тъй като много от новопокръстените в ранната църква са живели във физическо робство на земни господари, църковните водачи са сметнали за необходимо да подхождат към проблема с робството от практическа, а не от идеална гледна точка (вижте Втор. 14:26). Християнските роби е трябвало да спечелят уважението и добротата на своите господари, като проявяват вяност, лоялност, смирение, търпение и прощаващ дух.

Добър. Гръцки *agathos*, „добър“, от морална гледна точка.

Кротък гр. *epieikēs*, „справедлив“, „разумен“, „мек в поведението“. Петър тук отразява Христовият съвет, даден в Нагорната проповед (вижте върху Матей 5:43–48).

Непокорен. Буквално „крив“, тук метафорично „изкривен ум“, разкрит в отношенията с другите. Може да не е трудно да служиш на добър и разумен господар, но е необходима много християнска сила, за да служиш вярно на корумпиран и извратен такъв.

Въпреки това, един „непокорен“ господар не е извинение за неучтивост или непослушание.

Християнският роб ежедневно се сблъсквал с объркващи ситуации. Често от него се е изисквало да извършва приготовленията за идолопоклонството на господаря си, да сервира вредна храна и напитки или да бъде свидетел на деморализиращи забавления. Въпреки това, християнският роб е трябвало да изпълнява задълженията си вярно.

19. Благодарен. Гръцки *charis*, „благодат“, тук „приемлив“ (виж върху Йоан 1:14; Рим.

1:7; 3:24; 1 Кор. 1:3). Сравнете с Господната харизма – „каква благодарност имате?“ (Лука 6:32).

За да остане верен християнският роб на властен и „крив“ господар (1 Петрово 2:18), е необходима голяма част от Божиата благодат. Гледайки с благоволение към предаността на вярващия роб, Бог му дарява небесните ресурси, за да улесни носенето на бремето му.

Заради съвестта си към Бога. Буквално „поради съзнанието за Бога“, тоест, просветлена от Духа съвест, която държи Бога в ползрението си, докато изпълнява ежедневните си задължения. Постоянното осъзнаване на пребъдващото Божие присъствие дава възможност на вярващия да сътрудничи с

божественото и да живее победоносен живот, триумфирайки над трудните и горчиви житейски проблеми.

Издържайте скръб. Или „продължавайте да търпите скърби“. Да знаете, че във всяка болка Житейският опит, в който Бог е до нас, ни дава смелост и спокойствие.

Несправедливо. Или „несправедливо“. Този принцип се отнася не само за верния християнски роб, но и за всички вярващи, които са погрешно съдени и погрешно представени. Знаейки, че Бог вижда всички и съди справедливо, „страдащият“ християнин ще понесе несправедливостта, както Христос, неговият Учител, го направи благородно (вижте Матей 5:10–12).

20. Каква слава? Буквално „каква заслуга?“

Удрян. Гръцки *kolaphizō*, „да удрям по ушите“, „да бия с юмруци“.

Грешки. Буквално „продължаващи грешки“, срещу Бога или човека. Като отказва да бъде послушен роб, християнският слуга нарушава Божията заповед, както и се противопоставя на желанията на земния си господар. По този начин неговата християнска репутация е обезценена сред езичниците и в Божиите очи действията му не са *charis* (вижте на стих 19), т.е. достойни за божествена благосклонност.

Търпеливо. Тоест, знаейки, че той — робът — заслужава наказанието за липсата си на вярност към земния си господар.

Това. Тоест, търпеливо страдание от незаслужено малтретиране.

Приемливо. харис, преведено като „благодарен“ (виж на стих 19). Християнският роб никога не бива да бъде виновен за мързел, неефективност или нечестност, за които езическите роби често са били наказвани. Бог има начини да компенсира верните вярващи, които страдат заради правдата, и това топло уверение в Неговата загриженост поддържа тяхната вяра и смелост.

21. Призован. Клаузата гласи буквално „защото за това сте призовани“, тоест християнинът е „призован“ да върши добро и да страда, вършейки го, ако е необходимо. Роб – или който и да е член на църквата – който с радост се съобразява с поставените му изисквания, понякога може да бъде малтретиран, но той трябва да търпи малтретирането си без оплакване.

Христос също страда. Тоест, особено по време на Неговия процес и разпятие (виж стих 23). Той страдаше несправедливо, защото никога не беше извършил деяние, заслужаващо наказание (вж. ст. 22). Мярката за Неговото благородство на характера беше интензивността на тормоза, който Го измъчваше от детството (вж. върху Евр. 2:10, 18; 4:15). В лицето на нарастващата несправедливост Христос показва съвършен модел на страдание заради правдата (вж. върху Мат. 5:10–16).

12). Той посрещаше злите подигравки и намеци без да отмъщава. Той се изправяше срещу злобата на хората с великодушна любов. Той страдаше търпеливо, уверен, че Бог ще накара всички неща да съдействат за добро (вижте върху Рим. 8:28; 1 Петрово 2:19).

За нас. Или „от наше име“. Бог е възнамерявал благородното страдание на Спасителя да бъде пример, който всеки Божий син и дъщеря да следва. Съвършеният живот на Христос, изкован в тигела на страданието и смъртта, е Божието решение на целия проблем с греха. Тук обаче Петър не обсъжда предимно изкуплението, а благородния пример за търпение и сила, който Христос е дал във връзка със Своите страдания.

Пример. Гръцки *hupogrammos*, буквално „подписване“, т.е. перфектен модел на писане, от който може да се направи перфектно копие. Христос е предоставил основния модел за търпеливо страдание, който християнинът трябва вярно да копира, както ученикът преписва думи на чист лист хартия от перфектния модел, поставен пред него.

Следвай. Буквално „следвай отблизо“, тоест стъпка по стъпка.

Стъпки. Или „следи“, „стъпки“, каквито може да са оставени от човек, ходещ по меката земя.

22. Не е съгрешил. Цитат от Исаия 53:9. За обсъждане на безгрешността на Христос вижте том V, стр. 918.

Хитрост. Или „измама“ (вижте на стих 1). В думите на Христос нямаше нищо измамно, никаква хитрост за облекчаване на личния дискомфорт и страдание. Сравнете Откр. 14:5.

Уста. Тъй като мислите на Христос бяха чисти, никаква „лъст“ не можеше да излезе от устата Му. „От препълването на сърцето говорят устата“ (Матей 12:34).

23. Охулен. Или „злоупотребяван“.

Не хулен отново. Христос не би се унижил, за да отмъсти или да въздаде зло за зло. Тъй като втората грешка не прави първата грешка правилна, примерът на Христос разкри единствения дух, който може най-накрая да помири хората в раздори. Когато Павел каза: „Любовта никога не престава“ (1 Кор. 13:8), той не виждаше друго решение на човешките проблеми освен примера на Христос.

Страдал. Петър мисли за чудовищните неща, извършени с неговия Господ по време на Неговия съд и смъртта, и за факта, че Христос не е повдигнал никакво хулно обвинение срещу Своите мъчители.

Повери се. Думата „себе си“ е добавена от преводачите. От гръцкия не е ясно дали Христос „повери“ Себе Си, Своето дело или Своите мъчители „на Този, Който съди праведно“. Молитвата на Христос на кръста: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34), може да предполага последната от трите възможности. Христос не отговори на Своите преследвачи, докато те Го хулеха и обиждаха.

Съдия. Сравни Йоан 5:22, 27, 29.

Праведно. Съдът, дори на нечестивите, ще бъде в хармония с Божиите праведни и състрадателна природа (виж Рим. 3:26; Откр. 15:3; 16:5, 7; 19:11).

24. Който е сам себе си. Или „който самият той“. Апостолът в скоби цитира заместителната жертва на Исус Христос като факт, който винаги е достоен за подчертаване, въпреки че основният му аргумент тук е героичният пример на Исус под подигравки и изпитания (виж на стих 23).

Гол. Или „отне“, „издигна“ (вж. Евр. 7:27; 9:28; 13:15). Грехът беше вменен на Христос (вж. Ис. 53:3-6; 2 Кор. 5:21), за да може праведността да бъде вменена на човека (вж. Даниил 25). Като понесе греховете на човека на кръста, Христос можеше да опрости наказанието им, защото по този начин го плати (вж. Евр. 9:26). Неговата смърт беше заместителна и косвена, защото Той плати наказанието за вината на другите (вж. Евр. 9:28). „Той е умилилостивението... за греховете на целия свят“ (1 Йоан 2:2).

Нашите грехове. Христос нямаше собствен грях (2 Кор. 5:21), но дойде да понесе нашите грехове (Мат. 1:21; Йоан 1:29; 1 Кор. 15:3; гал. 1:4; вж. DA 25).

Собственото Му тяло. Сравни Евр. 10:10.

Дърво. Гръцки *xilon*, буквално „дърво [отсечено и готово за употреба]“. Обичайната дума за „дърво“ (*dendron*) не се използва в Новия завет за кръста. За Петър кръстът се превръща в прототип на жертвените олтари на левитското свещенство.

Да бъдеш мъртъв. Гръцки *aropnomaí*, „да изхвърлиш от ума си“, „да си тръгнеш от“. Христовата смърт е била предназначена да осигури повече от прошка на минали грехове. Окончателното очистване на живота от всяка греховна практика е била целта на Неговата земна мисия. Той дойде да спаси Своя народ „от греховете им“ (вж. Матей 1:21; срв. 1 Йоан 1:9).

Живей праведно. Тоест, в хармония с правилните принципи.

Райета. Петър отново цитира от Исая 53:5.

Изцелен. Исус Христос дойде „да изцели съкрушените сърца“ (Лука 4:18) и всички, „които бяха нужда от изцеление“ (гл. 9:11), както физически, така и духовно (вижте върху Марк 2:5, 10).

25. Като овце. Вижте Исая 53:6. Като Добрия Пастир (Йоан 10:11–16; Евреи 13:20)

Исус положи живота Си за овцете Си (Йоан 10:15, 16).

Заблуждаване. Или „непрекъснато лутане“. Сатана е този, който отклонява хората от пътя. (Откр. 12:9; 20:3, 7–9).

Върнал се. Гръцко *epistrephō*, „да се обърнеш“, „да дойдеш на себе си“, често превеждано като „да се обърнеш“ (Лука 22:32; Йоан 12:40; Деяния 3:19; Яков 5:20). Нехристиянинът се е отвърнал от Бога и в момента на обръщането си се обръща и се изправя срещу своя Бог.

Пастир. От гр. *poimēn*, винаги се превежда като „пастир“, освен в Еф. 4:11, където се използва думата „пастир“. За обсъждане на *poimainō*, „да бъдеш пастир“, вижте Деяния 20:28. Този термин предполага нежната грижа и защита на Христос за Неговите овце (вижте Йоан 10:11). По стените на катакомбите ранното християнско изкуство изобразява Исус като Пастир.

Епископ. Гръцки *episkopos*, „надзорник“, „ръководител“, „пазител“ (виж том VI, стр. 26, 38; вижте върху Деяния 20:28).

Душите ви. Или „вие“ (вижте на Евр. 13:17). Скатащата се овца е в опасност вечна загуба; пасторът и всички останали църковни служители трябва да бъдат богати на благодат и опит, за да върнат заблудените църковни членове към великия Пастир.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

1–3AA 521; FE 457

1–9TM 287

2 Ев 252; FE 124; MM 124; SC 67

3–5DA 413

3–8DA 599

4 FE 458

4, 5 AA 595; 2T 168

5 ChS 62; Ev 573; FE 459, 516; MB 150; TM 17; 5T 121; 6T 154, 435; 8T 196, 246; 9T 180

5, 6 FE 461

6 GK 210

7 TM 288

7–9FE 462; 8T 154

9 AA 9; AH 432; ChS 21, 243; COL 165; CSW 34; CT 37, 243, 370; Ev 644; FE 110, 199,

413; LS 346, 350; MH 286; ML 195, 203, 310; MM 213; MYP 200; PK 716; PP 362

607; SL 40; TM 235, 442; 1T 286, 406, 550; 2T 105, 109, 169, 450, 452; 3T 201, 461;

5T 14, 45, 100, 330, 403, 649, 662, 710; 6T 35, 123, 174, 367; 7T 216; 8T 46; 9T 17, 165

9, 10 AA 521

9–12TM 289

11 хиджра 127; CD 62, 167, 399; CH 67, 576; COL 53; GC 474; SL 25, 28; Te 19, 61, 64, 73, 149; 1T 546, 548; 2T 45, 99, 401, 405, 450; 3T 51; 4T 215

11–25AA 522

12 FE 462; GW 372; 6T 120; WM 295, 298

13–18 мл 280
19 2Т 427
20 МХ 485
21 СС 26; ДА 209; ЕВ 524, 636; ФЕ 199; ММ 257; СС 61; 8Т 209
21, 22 МЛ 296
22 АА 570; 5Т 422; WМ 286
23 2С 178, 426; 4С 349, 368
24 МУР 105; 6Т 479; 9Т 193
25 СТ 284

1

ГЛАВА 3

1 Той учи за дълга на съпругите и съпрузите един към друг, 8 увещавайки всички мъже към единство и любов, 14 и да търпи гонение. 19 Той също така изявява благоденствията на Христос към стария свят.

1. По същия начин. Християнските съпруги трябва да почитат съпрузите си с думи и поведение (вж. върху Бит. 3:16; Еф. 5:22, 25).

Съпруги. Тук Петър потвърждава ученията на Павел относно етиката на християнския дом (вижте върху Еф. 5:22; Тит 2:5).

Бъдете подчинени. Или „продължавайте да бъдете подчинени“.

Вашите собствени съпрузи. Тук Петър подчертава уникалната връзка, свързана с брака. Вярващата съпруга трябва винаги да бъде християнка по дух, живеейки в мир дори с невярващ съпруг. Християнските ѝ обети не са я освободили от по-ранните ѝ обети към езически съпруг.

Всякакви. Тоест, невярващи съпрузи.

Не се подчинявайте на словото. Тоест, не приемайте и не се подчинявайте на евангелието. Не беше необичайно за една съпруга да приеме истината в Исус Христос, а за съпруга ѝ да я отхвърли и да ѝ се противопостави. Въпреки това, християнската съпруга не трябваше да търси свобода от брачната си връзка, докато съпругът ѝ е доволен да живее с нея (виж 1 Кор. 1:1). 7:12–15). Тя трябвало да продължи да живее със съпруга си, подчинявайки му се като негова съпруга, надявайки се и молейки се благочестивият ѝ живот да го спечели за Господаря.

Без дума. Буквално „без дума“, „без разговор“. Гръцката конструкция ясно показва, че „дума“ тук не обозначава евангелското послание, както при предишното срещане на „дума“ в същия стих. С оглед на факта, че поведението („разговор“) е средство, чрез което вярващите съпруги трябва да спечелят невярващите си съпрузи, „дума“ тук, за разлика от това, очевидно обозначава словесно убеждаване. Понякога вярващата съпруга може да бъде изкушена да спори и да се опита да надвие съпруга си с логически доказателства. Най-общо казано, това не е най-добрият начин да се спечели невярващ съпруг. Духът на досадни, спорни дискусии е чужд на духа и методите на Христос.

Бъдете спечелени. Тоест, за вяра в Христос.

¹ Никол, Ф. Д. (1978). Коментар на Библията на адвентистите от седмия ден: Светата Библия с екзегетични и обяснителни коментари. Серия с коментарни справки (1 Петър 1:1). Вашингтон, окръг Колумбия: Асоциация на издателствата „Ревю енд Хералд“.

Разговор. Гръцки *anastrophē*, „поведение“ (виж на гл. 1:15). Тихо самообладание, кротък, свят живот на себеотрицание, представлява неопровержим аргумент и обикновено е много по-ефективен от постоянните приказки и спорове.

2. Докато гледат. Буквално „докато се вглеждат внимателно“ (виж гл. 2:12).

Целомъдрена. Или „чиста“ (вижте върху 1 Тим. 5:22). Целият живот на християнската съпруга трябва да бъде съдържан по отношение на стил и вкус. Тя трябва да бъде известна с благоприличната си последователност във всичко. Разговор. Вижте стих 1.

Със страх. Или „със страх“, тоест, свят страх от Бога (виж 1 Петрово 2:17, 18; виж върху Пс. 19:9). Този стих може да се преведе като „Като наблюдавах внимателно поведението ви, чисти в страх от Бога.“

3. Украсяване. Гръцка дума *kosmos*, „украшение“, „декорация“, „украшение“ (вижте върху Исаия 3:16–24; 1 Тим. 2:9, 10). Английската дума „cosmetics“ (козметика) произлиза от гръцката дума *kosmos*.

Не е подходящо за една християнка да се кичи с дрехи и украшения, за да привлече вниманието към себе си. Най-голямата ѝ привлекателност трябва да бъде християнското ѝ поведение (вижте 1 Петрово 3:2).

Сплитане на косата. Тук Петър цитира пример за древно „украшение“, което не отразяват „чисти“ мотиви (вижте върху ст. 2). Сложните, отнемащи време прически са били критерий за богатство и мода в гръцкия и римския свят по времето на Петър. Мотивът очевидно е бил желание за лично внимание, което не е в хармония с основните принципи на християнството. Вижте върху 1 Тим. 2:9.

Носене на злато. Блестящите пръстени, гривни и гривни за глезени, които модните жени носели в Римската империя, били в изобилие. Такова „носене на злато“ противоречило на принципа на християнската скромност и простота.

Обличане на дрехи. Вероятно е препратка към модерния обичай рокли и украшения да се сменят няколко пъти на ден, за да се отговорят на различни социални изисквания. Любовта към богат гардероб е била измамна примка за мъжете и жените през всички векове. Парите, които биха могли да бъдат похарчени по по-изгодни начини за вечното благо както на харчещия, така и на получателя, често се пилеят за показно облекло.

4. Скрытият човек. Вътрешният човек, истинското „аз“ (Рим. 7:22; 2 Кор. 4:16; Еф. 3:16).

Сърцето. Тоест, вътрешният характер и личност. Времето, отделено за украсяване на характера с Христови черти, е много по-полезно от прекомерното време, посветено на външното украсяване на тялото.

Нетленен. Този нетленен характер е дрехата на праведността, която Христос обещава да даде на всички, които Го приемат чрез вяра и идват при Него за напътствие (вижте Матей 22:11; Откровение 3:18). Това е украшението, което Бог желае християнската съпруга да има. То ще представи нея и нейната религия пред невярващия ѝ съпруг и приятели, както нищо друго не би могло.

Кротка. Гръцки *praüs* (виж върху Мат. 5:5). Скромната простота на християнската жена ще се откроява в рязък контраст със самоувереността на онези, които се стремят да привлекат вниманието към себе си с привличащи вниманието прически, блестящи украшения и модни дрехи.

Тишина. Християнското спокойствие не зависи от променящите се моди, а от Христос, който остава „същият вчера, днес и довека“ (Евр. 13:8) и чието общение е много по-ценно от това на непостоянните хора.

Дух. Тоест, разположението на ума.

С голяма стойност. Материалната стойност на златните украшения и богатите дрехи е незначителна в сравнение с вечната стойност на истински обвърнатите във вярата мъже и жени.

5. По този начин. Тоест, в украсата на характера.
Жени. Или „съпруги“.

Доверени. Гръцки *elpizō*, „да се надявам“. Тези благочестиви жени полагаха надеждите си за признание и сигурност на Божиите обещания. Желанията им бяха в хармония с Божиите планове за тях.

Украсени. Тоест, в „кротък и тих дух“ (вижте на стих 4).

Подчинение. Те не се стремяха да нарушат брачните си обети като решение на семейните проблеми. Несъмнено много вярващи съпруги се сблъскаха с изключително трудни ситуации в домовете си, но въпреки това заслужиха Божието одобрение, като непоколебимо посрещаха тези обстоятелства в християнски дух на кротост. Те издържаха изпитанията без раздразнение.

6. Сара. Съпругата на Авраам е представена тук като матриарх на всички благочестиви съпруги и като пример, който те могат безопасно да следват.

Наричайки го господар, Сара уважаваше Авраам и се подчиняваше на неговото главенство в дом (вижте Бит. 18:12).

Дъщери. Или „деца“. Сравнете учението на Павел относно Авраам като наш духовен баща (вижте върху Рим. 4:11; Гал. 3:7).

Стига да се справяте добре. Християнските съпруги ще следват примера на Сара за кротко, ненатрапчиво поведение в домовете си и другаде. Такова поведение квалифицира християнските жени да бъдат „дъщери“ на Сара, точно както мъжете на вярата проявяват качествата на своя духовен баща, Авраам.

Удивление. Гръцки *ptōsis*, „страх“, „ужас“ (вж. Притчи 3:25, LXX). Християнските съпруги няма да се разстройват от плашещите ситуации, които понякога възникват от отношението на невярващ съпруг, от проблемите, които винаги присъстват при отглеждането на деца, или от злобата, изразена от невярващи приятели и съседи. Независимо от естеството на тези проблеми, християнската съпруга ще запази „кротък и тих дух“ (1 Петрово 3:4).

Проблемите в живота я приближават до Господа, не я обезкуражават.

7. По същия начин. Апостолът сега говори за задълженията на съпрузите. Бог не очаква нищо по-малко от християнския съпруг, отколкото Той прави с християнската съпруга.

Според знанието. Тоест, обмислено и внимателно, изпълнявайки всички задължения на брака мъдро и безкористно. Християнската съпруга трябва да уважава съпруга си като глава на дома, но съпругът не трябва да се възползва от неговите прерогативи. Със знание, родено от божествената любов, християнският съпруг никога няма да се възползва от съпругата си, нито ще има неразумни изисквания към нея (вижте 1 Кор. 7:2-5).

Отдаване на почит. Тоест, уважение.

По-слаби. Тоест, в сравнение с мъжете.

Съд. Или „инструмент“, тук означава „човек“.

Наследници заедно. Или „сънаследници“. В Божиите очи няма неравенство между мъжете и жени. И двете трябва да споделят по равно като „сънаследници“ на вечното царство.

Благодат на живота. Тоест, дарът на вечния живот, продукт на Божията благодат (вижте върху Йоан 3:16).

Молитвите да не бъдат възпрепятствани. Съпругът, който не се отнася към жена си по християнски Уважението не е нужно да очаква Бог да отговори на молитвите му (вж. Матей 18:19). Бог не може постоянно да дава благословии на мъже, които се отнасят със съпругите си по нера разумен,

егоистичен и тираничен дух. В известен смисъл молбите на малтретираната съпруга към Бога обезсилват лицемерните молитви на съпруга ѝ.

8. Накрая, Петър се е обърнал към християните като цяло (гл. 2:1–17) и по-специално към християнските слуги (ст. 18–25), съпруги (гл. 3:1–6) и съпрузи (ст. 7). Сега той възобновява увещанието си към християните като цяло.

Всички. Тоест, всички „чужденци, разпръснати“ из цяла Мала Азия (виж гл. 1:1) и в по-широк смисъл всички християни навсякъде, във всички епохи.

Единомислещи. Гръцки *homophrones*, „съмишленици“, „обединени по дух“, „хармонични“.

Хармонията между вярващите и единството в действието изискват основно единство по отношение на фундаменталните вярвания, целите и методите на църквата. Но единството не изисква абсолютна еднаквост във всеки детайл. Докато хората изобщо мислят, неизбежно ще има различия в мненията по маловажни въпроси. Но въпреки това разнообразие все още може да има общо съгласие относно принципите и работната политика. Всъщност единството е по-скоро въпрос на сърцето, отколкото на ума. Християните би трябвало да могат да работят заедно в хармония въпреки различията в гледните точки, ако духът на гордост е потиснат от истинско желание за съвместна работа. Тогава различията между хората ще намалеят и сърдечната връзка на другарство ще обедини всички (вижте върху Йоан 17:21; Римляни 12:10, 16).

Състрадание. Гръцки *sympathēs*, „страдащ заедно с [друг]“, откъдето идва и думата ни „съчувствие“. За коментар вижте 1 Кор. 12:26.

Любов като братя. Вижте върху 1 Петрово 1:22; вж. върху Матей 5:43–48.

Жалък. Гръцки *eusplagchnoi*, „състрадателен“, „милосърден“. Вижте върху Еф. 4:32.

Учитив. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) тълкуването „смирнен“. Защото коментар вижте върху Мат. 11:29; Рим. 12:16; 2 Кор. 12:21.

9. Невъзвръщане. Буквално, „не връщане“.

Зло за зло. Вижте върху Мат. 5:39; Рим. 12:17; 1 Сол. 5:15.

Ограждение. Или „злоупотреба“ (вижте на гл. 2:23).

Благословение. Вижте Рим. 12:14.

Знание. Този параграф буквално гласи „защото за това бяхте призовани“. Бог ни е призовал да бъдем християни, за да помагаме на другите, а не само за да получим благословия. Истинският християнин спонтанно търси начини, по които може да донесе благословия на другите. Вижте Матей 5:43, 44.

Наследете благословия. Най-голямата благословия, която може да дойде при човек, е да бъде благословия за другите. Вечното Божие царство ще бъде населено с мъже и жени, които са си направили навик да споделят щастието си. В една съвършена вселена щастието на другите е единствената грижа на всяко разумно същество.

10. Този, който иска. Буквално „този, който иска“, тоест, желае да. Това е духът, който движи великото сърце на Бог (виж върху Йоан 3:16) и който ще характеризира Неговия народ (виж върху Матей 25:40). Апостолът тук започва (1 Петрово 3:10–12) с цитат от Пс. 34:12–16 (виж коментара там). Сред всички житейски проблеми (виж 1 Петрово 2:12–20) искреният вярващ ще си постави за цел да живее пълноценен, достоен живот, носейки благословия на другите.

Обичай живота. Еврейският текст от Пс. 34:12, от който Петър цитира, гласи буквално „намирайте удоволствие в живота“, тоест, в настоящия живот. Вижте Мат. 10:39.

Вижте добри дни. Тоест, дни, които носят истинско удовлетворение.

Да си мълчи. Колко приятелства, колко обещаващи кариери са били разрушени от една необмислена, прибързана дума! Калвин Кулидж веднъж отбеляза: „Аз имам

никога не съм бил наранен от нещо, което не съм казал.“ Този, на когото му е трудно да „въздържа езика си“, може да направи молитвата от Пс. 141:3 своя. За допълнителен коментар вижте Притчи 15:1, 28; 17:27, 28; 18:21; 29:11; Яков 1:19, 26; 3:2–18.

Хитрост. Вижте гл. 2:1, 22.

11. Нека. След двата отрицателни настоя ...

Избягвайте злото. Буквално „отвърнете се от злото“, тоест, от това да не вършите зло на другите.

Християнинът ще избягва да наранява другите.

Прави добро. Тоест, на другите. Християнинът ще търси всяка възможност да каже всичко добри неща, които може да прави за другите (ст. 10) и прави всичко добро, което може, за другите (ст. 11).

Мир. Вижте върху Йер. 6:14; Евр. 12:14.

Преследвам. Или „преследвам“. Активното преследване е необходимо, за да се запази мирът.

12. Защото. Или „защото“. Тук Петър представя причината, поради която християните трябва да се обърнат далеч от злото и да прави добро.

Очите на Господа. Сравнете Пс. 33:18; Евр. 4:13.

Праведни. Тоест, тези, които следват наставлението от стих 11.

Ушите Му. Бог не само бди над онези, които избират да Му служат, но е внимателен на техните призиви за благодат да „вършат добро“ и за милост, когато не са успели да „вършат добро“.

Сблъскайте се с... Бог ще прегради пътя на онези, които следват практиката да клеветят другите и да работят срещу тях (вижте Матей 6:15).

Вършете зло. Злото е характерно за техния живот, което ги бележи като зли хора. Тези, които Който наранява другите, не може да очаква Бог да му помогне.

13. Да ви навредят. Най-общо казано, тези, които си поставят за цел да правят добро на другите, биват възнаградени със същото.

Последователи. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) тълкуването „ревностни“. Живот, изживян Ревностното правене на добро на другите ще лиши невярващите от всякаква основателна причина за лъжливо обвиняване и малтретиране на християните (вж. Рим. 8:33–35). Това обаче не означава, че цялото противопоставяне ще изчезне, защото дори Исус е бил лъжливо обвинен и малтретиран.

Неговите последователи със сигурност не могат да очакват по-благоприятно отношение от това, което Той е получил (вижте Йоан 15:20).

14. Но и ако. Или „но дори ако“.

Заради правдата. Вижте Мат. 5:10, 11; 1 Петрово 2:20. Ще дойде преследване и вярващите трябва да бъдат подготвени за това.

Щастлив. Гръцки μακάριος, преведено също като „блажен“ (вижте върху Матей 5:3).

Техният ужас. Тоест, опитите им да ви уплашат. Това изречение може да се перифразира като „Не им позволявайте да ви плашат“. Християнската „надежда за спасение“ е „шлем“ (1 Сол. 5:8), предназначен да предотврати смъртоносен удар върху доверието в Божията сила да избави народа Си от кроежите на злите хора.

Смутен. Гръцки тарассѳ, „обърквам“, „разстройвам“, същата дума, използвана от Христос, когато Той съветва учениците Си: „Да не се смущава сърцето ви“ (Йоан 14:1). Никога не бива да забравяме, че Бог седи сигурно на трона на вселената, държейки делата на всички посветени мъже в ръката Си (вж. Рим. 8:31). Могат да бъдат цитирани важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за пропускането на „нито да се смущавате“.

15. Осветявам. Или „почит“, „осветявам“. Първата част на стих 15 е цитат от Исая 8:13.

Господ Бог. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) четенето „Господ“, т.е. Христос. Това тълкуване отъждествява „Господа“ – Яхве – от текста на Исая (гл. 8:13) с Исус Христос. За обсъждане на божествената природа на Христос вижте том V, стр. 917.

В сърцата ви. Присъствието на Исус Христос като свят Приятел и Пазител гарантира вярващият в стабилизираща плаваемост, която никога не отслабва. Вижте върху Галатяни 2:20.

Отговор. Гръцки *apologia*, „защита“ (вижте върху 1 Кор. 9:3). Интелигентните хора трябва да могат да дадат причини за това, в което вярват и практикуват.

Причина за надеждата. Или „разказ за надеждата“. Християнската надежда е съсредоточена върху Исус Христос (1 Тим. 1:1) и е причина за радост (Рим. 5:2; Рим. 12:12), защото обещава вечен живот (Тит. 1:2; Тит. 3:7). Усърдната, безкрайна програма за изучаване на Божията воля е единственият път за усъвършенстване на характера на вярващите. Ние трябва да „растем в благодат и в познаване на нашия Господ и Спасител Исус Христос“ (2 Петрово 3:18; виж Еф. 4:13; Фил. 1:9; Кол. 1:9, 10; виж върху Еф. 1:17).

Честните хора имат право да очакват членовете на църквата да могат да представят убежденията си по интелигентен и убедителен начин. Всъщност членовете на църквата трябва да бъдат готови да посрещнат предизвикателствата на най-остроумните умове на света. Истината е разумна и никога не се страхува от фактите.

В теб. Трябва самите ние да разберем истината, преди да можем да я споделим с другите. Освен това, тъй като християните все повече разбират истината, каквато е в Исус Христос, начинът им на живот все повече ще отразява характера на техния Господ. Принципите на християнството трябва да бъдат прилагани в живота ни, ако искаме свидетелството ни за истината да бъде ефективно. Най-често една църква бива съдена не въз основа на своята теология или проповедите, произнасяни от нейното служение, а въз основа на спонтанното свидетелство на членовете на църквата с думи и дела.

Кротост. Или „нежност“. Истината може да бъде отхвърлена, ако е съобщена по превъзходен, аргументиран начин. Целта на истината е да направи хората христоподобни, но ако истината не е представена по христоподобен начин, тя губи своята привлекателност.

Страх. Тоест, страх от Бога (вижте върху Пс. 19:9).

16. Притежаване. Или „запазване“.

Съвест. Гръцката дума *suneidēsis* буквално означава „познаващ себе си“, което предполага вътрешно „аз“, осъзнаващо собствените си мисли (вижте Рим. 2:15). Уважението към другите – да не говорим за самоуважението – не може да се изгради единствено върху „добра съвест“.

Говорят лошо за теб. Вижте гл. 2:12.

Засрамени. Почтеното поведение на оклеветените светци доказва, че техните обвинители са лъжци.

Лъжливо обвинявам. Гръцки *erēgeazō*, „обиждам“ (вж. Мат. 5:44; Лука 6:28; вижте върху 1 Петрово 2:12).

Разговор. Гръцки *anastrophē*, „[морално] поведение“ (виж гл. 2:12; виж върху гл. 1:15).

В Христос. Тоест, в хармония с християнските принципи.

17. Божията воля. Сатана, а не Бог, е авторът на страданието (вижте върху Йов 42:5; Пс. 38:3; 39:9; Яков 1:2–5, 13). Но Бог знае кога е необходимо страдание за развитието на характера и затова го допуска (вижте върху Евр. 2:9; 1 Петрово 2:19).

Браво. Сравни гл. 2:12, 20.

18. Христос също. Получателите на това послание или са били преследвани в времето или са се изправили пред тази непосредствена перспектива (вж. гл. 3:14–17; 4:12–16, 19). Петър ги насърчи да не смятат това „огнено изпитание“ за „странно“ или нечувано преживяване (гл. 4:12), предвид факта, че „и Христос... веднъж е страдал“ (гл. 3:18). Тяхна привилегия беше да бъдат „съучастници в Христовите страдания“, тоест да намерят в страданието сладко общуване със своя Господ и Учител (1 Петрово 4:13; вж. Йоан 15:20). Той им беше оставил пример как да издържат страданието (1 Петрово 2:20–23).

Нещо повече, Христос е победител чрез страдание (виж гл. 1:11; 4:13; 5:1). Той е възкръснал от мъртвите прославен (виж по-долу под „съживен“ и на стих 21; вж. гл. 1:11; 5:1). Той се е възнесъл на небето, където „ангели, власти и сили“ сега са „покорни на Него“ (гл. 3:22). Христос е предупредил Своите последователи, че и те трябва да очакват „скръб“, но е добавил: „Дерзайте; Аз победих света“ (Йоан 16:33).

Неговата победа чрез страдание беше тяхната увереност за победа в „огненото изпитание“, което предстоеше.

Петър предупреди онези, до които пише, да не правят нищо, което би ги накарало да заслужат страдание (1 Петрово 2:20; 3:16, 17; 4:15), но да бъдат сигурни, че когато страдат, това ще бъде „заради правдата“ (гл. 3:14), „заради добри дела“ (гл. 3:17; вж. гл. 4:14). По подобен начин, когато Христос страда, това е било „за [нашите] грехове, праведният за несправедните“ (гл. 3:18; вж. гл. 2:24); Той не е направил нищо, за да заслужи унижението, което беше изсипано върху Него. Следователно, онези, които са измъчвали Христос, и онези, които измъчват Неговите последователи, заслужават наказание, съответстващо на престъплението им. Читателите на това послание могат да бъдат уверени, че в определеното време Бог ще съди техните мъчители и ще ги възнагради според делата им (гл. 4:5, 17, 18). Те имаха примера на Христос, който „се предаде на Този, Който съди праведно“ (гл. 2:23). Подобно на Христос, те бяха невинни и можеха да бъдат сигурни, че справедливостта ще възтържествува.

С оглед на всичко това, читателите на Петър не бива „да се срамуват“ да страдат като християни (гл. 4:16), „но се радвайте“ в знанието, че „когато славата Му се яви“, те могат „да се радват и с преизобилна радост“ (ст. 13). Те биха могли да си позволят да бъдат „щастливи“, когато „биват укорявани за името Христово“, защото „духът на славата и на Бога“ би почивал върху тях (ст. 14). Христос „пострада за нас“ (ст. 1) и наша е привилегията „да бъдем укорявани за името Христово“ (ст. 14).

Веднъж. За коментар вижте Евр. 9:26.

Страдал. Текстовите доказателства са разделени (вж. стр. 10) между това тълкуване и „умрял“. Четенето в KJV е по-съвместимо с контекста и с паралелната мисъл в гл. 2:21 (вижте коментара там).

За грехове. Христос плати наказанието за греховете на всеки човек (вижте 1 Кор. 15:3; 2 Кор. 16:1). 5:14; Евр. 4:15; 1 Йоан 2:2; виж том V, стр. 918), въпреки че Той лично беше без грях (виж върху 1 Петрово 2:22).

Праведният. Тоест, Христос (вижте върху Деяния 3:14).

От гр. *hureg*, „в името на“, „за доброто на“, „вместо на“. Значимият факт за Христовата смърт е нейната заместителна природа. Той умря не като добър човек, даващ благороден пример, а като Спасител на грешниците (вижте върху Ис. 53:4, 5; Мат. 20:28; 1 Петр. 2:24; вж. ДА 25).

Доведи ни при Бога. Тоест, възстанови ни божествената благосклонност. Вижте Рим. 5:1, 2.

Да бъдеш умъртвен. Буквално „наистина, да бъдеш умъртвен“. Останалата част от стиха обяснява първата част – Христос „страда за грехове“, като „биде умъртвен в

плът“ и е способен да „ни доведе до Бога“ по силата на факта, че е бил „съживен от Духа“. Христос е страдал до смърт; със сигурност нашите страдания „заради правдата“ не могат да надминат Неговите. И ако Той е излязъл триумфално над смъртта, със сигурност няма от какво да се страхуваме от „огненото изпитание, което е да ни изпита“ (1 Петрово 4:12, 13; вижте 2 Коринтяни 13:4).

В плът. Буквално „в плът“ или „като плът“, тоест, що се отнася до физическата природа, която Христос прие при възплъщението. Той беше възкресен с прославената човешка природа, която всички изкупени ще притежават (вижте 1 Кор. 15:38, 48).

Оживен. Буквално „оживен“ (вж. 1 Кор. 15:45).

Чрез Духа. Текстови доказателства потвърждават (вж. стр. 10) четенето „в дух“ или „като дух“. Четенето „чрез Духа“ (en tō pneumatī) няма древен ръкописен документ.

Последната част на стиха може буквално да се преведе като „умъртвен, наистина, в плът [sarkī], но

съживен в дух [pneumatī]“. Паралелните конструкции „в дух“ и „в плът“ изглежда противоречат на идеята, че тук се говори за Светия Дух. С други думи, последователността изглежда изисква да превеждаме или „в плът... в дух“, или „чрез плътта [което означава „чрез човешкото същество“]... чрез Духа“. Прочитането „чрез човешкото същество“ обаче не се използва другаде в Новия завет и едва ли изглежда има смисъл.

На други места в Новия завет, когато изразът „в плът... в дух“ или негов еквивалент се използва за Христос, „плът“ се отнася до земното Му съществуване като човешко същество, а „дух“ – до Неговото съществуване като божествено същество след възкресението. Сравнете забележително подобната антитеза в Рим. 1:3, 4 (вижте коментара там). Въплътен, Христос по всички признаци е бил човешко същество; след възкресението, макар и запазвайки човешката Си природа, Той отново става по същество духовно същество (вижте том V, стр. 917–919; вж. Йоан 4:24). Сравнете също 1 Тим. 3:16, където гръцкият текст буквално гласи „в плът“ и „в дух“. Обърнете внимание на паралелните изрази в 1 Петрово 4:6, „в плът“ и „в дух“, приложени към човешките същества (вижте коментара там). За допълнително изясняване на значението и силата на изявлението на Петър вижте Рим. 14:9; 2 Кор. 13:4.

Фактът, че Христос наистина умря „в плът“, не означаваше края на Неговото съществуване.

При възкресението Той отново е „съживен“, въпреки че от този момент нататък човешката Му природа е по-пълно подчинена на божествената Му или „духовна“ природа (вижте върху Лука 24:39; вж. том V, стр. 918, 919), отколкото когато е живял на земята като човек сред хората. Възвишеният факт, че разпнатият Христос е жив, е изложен тук като уверение, че онези, които участват в Неговите страдания, не трябва да се страхуват, че преследването, което понасят, ще сложи край на съществуването им завинаги (вж. 2 Кор. 13:4). Христос триумфира над смъртта и онези, които страдат с Него, също със сигурност ще преминат победоносно през огнените изпитания на живота. Сравнете аргумента на Павел в 1 Кор. 15:13–23, където Той излага възкресението на нашия Господ като гаранция, че онези, които заспят в Исус, ще живеят отново.

19. Чрез което. Или „по отношение на което“, „по силата на което“. Мненията се различават по отношение на дали „чрез който“ се отнася до „Духа“ (ст. 18) или до мисълта на стих 18 като цяло.

Някои от онези, които приемат тълкуването „в дух“ в стих 18 (вижте коментара там), твърдят, че думите „чрез който“ се отнасят обратно до „дух“ и тълкуват стих 19 като означаващи, че между разпятието и възкресението Си Христос „проповядвал“ на предполагаемите безтелесни духове на допотопните хора. Това заключение обаче не следва непременно приемането на тълкуването „в дух“. Освен това, заключението е изцяло небиблейско и следователно трябва да бъде отхвърлено (вижте по-долу под „духове“).

Следните три обяснения на този труден пасаж са в хармония с общото учение на Писанието за състоянието на човека в смъртта.

1. „Чрез който“ се отнася обратно до „Духа“, а стих 19 означава, че Христос е проповядвал на хората преди потопа чрез Светия Дух чрез служението на Ной.
2. „Чрез което“ се отнася до предпочитания вариант на четене „дух“, който е препратка към Христос в Неговото предсъществуващо състояние, състояние, което, подобно на Неговата прославена природа след възкресението, може да бъде описано като „дух“. Сравнете израза „Бог е дух“, RSV (вижте върху Йоан 4:24). Христовата проповед беше към допотопните хора, „докато ковчегът се приготвяше“ и следователно по време на Неговото предсъществуващо състояние. Сравнете с Евр. 9:14.
3. „Чрез което“ се отнася обратно към стих 18 като цяло, а стих 19 означава, че по силата на Своята все още бъдеща заместителна смърт и възкресение, в „дух“, Христос „отиде и проповядва“ на допотопните хора чрез служението на Ной. Именно поради факта, че Христос трябваше да бъде „умъртвен в плът, но съживен чрез Духа“ (стих 8), Той преди това проповядва спасение чрез Ной и „спасен чрез вода“ онези, които го приеха. По подобен начин, „чрез възкресението на Исус Христос“, „кръщението сега ни спасява“ (стих 21).

Първото от тези три обяснения е възможно, ако се приеме тълкуването „Духът“ (вижте стих 18). Второто и третото съответстват по-точно на гръцкото тълкуване (на стихове 18, 19), на непосредствения контекст и на паралелни пасажии другаде в Новия завет.

Също. Тоест, в допълнение към „нас“ (ст. 18). Предвиденото на Голгота, за да „ни доведе „към Бога“ е било „достъпно“ и за хората преди потопа. Всъщност, никога не е било предвидено друго средство за бягство на хората от затвора на дявола (вижте Деяния 4:12).

Отиде и проповядва. Акцентът е върху проповядването, а не върху отиването. Думата, преведена като „проповядваше“ (kērussō), е обичайната дума за проповядването на Христос, докато е бил на земята. За времето, когато се е състояла тази проповед, вижте стих 20.

Духове. Гръцко pneumata, множествено число от pneuma „вятър“, „дъх“, „дух“ (виж върху Лука 8:55; (вж. Числа 5:14). Диханието е една от забележителните характеристики на живите същества и чрез фигуративен израз (синекдоха), в който характерна част от нещо представлява цялото, пневма означава просто „човек“. Сравнете 1 Кор. 16:18, където „моят дух“ означава „аз“, и Гал. 6:18; 2 Тим. 4:22; и т.н., където „твоят дух“ означава „ти“ (вж. Фил. 4:23).

Вижте върху Евр. 12:9, 23; вж. Числа 16:22; 27:16. Съответно, тези „духове“ могат да се считат за живи човешки същества. Всъщност, първата част на стих 20 очевидно ги идентифицира като хора, живеещи на земята непосредствено преди Потопа. Те са били също толкова реални, живи човешки същества, колкото и „осемте души“ от стих 20.

Някои твърдят, че гл. 3:18–20 и гл. 4:6 подкрепят доктрината за безсмъртната душа и за съзнанието след смъртта, и че по време на интервала между разпятието и възкресението Христос е слязъл в Хадес, фигуративното царство на мъртвите (вижте върху Мат. 11:23), за да проповядва на безтелесните духове, които са изчезнали там. Но логиката на този възглед изисква „духовете“, за които се говори тук, да са били в някакъв вид чистилище по времето, когато Христос им е проповядвал, и че целта на Неговото проповядване е била да им даде втори шанс да бъдат спасени и по този начин да избягат от чистилището. Но повечето протестанти, които вярват, че Петър тук учи за съзнанието на човека в смъртта, биха били ужасени да приемат папската доктрина за чистилището и също толкова небиблейската доктрина за втори шанс.

Тези, които твърдят, че Петър тук подкрепя вярата им в така нареченото естествено безсмъртие на душата, трябва също да обяснят защо Христос би бил пристрастен към „духовете“ на

мъртвите грешници от времето на Ной и не дават подобна възможност на тези от другите поколения.

Писанията ясно учат, че човек трябва да приеме спасение в настоящия живот, ако в всички, и че личното му изпитание приключва при смъртта (виж върху Мат. 16:27; Лука 16:26–31; Рим. 2:6; Евр. 9:27; вж. Езек. 18:24; Откр. 22:12). Те също така ясно учат, че мъртвите не са в съзнание (виж върху Пс. 146:4; Екл. 9:5, 6; Мат. 10:28; Йоан 11:11; 1 Сол. 4:13; вж. върху Бит. 2:7; Екл. 12:7). Съответно, да се правят тези „духове“ безтелесни, съзнателни същества, способни да чуят и приемат евангелието, противоречи на множество ясни учения на Писанието. Трябва да се отбележи, че Петър не казва, че Христос е проповядвал на безтелесни духове.

Да се твърди, че хората от времето на Ной не са имали честен шанс да бъдат спасени, означава да се игнорира фактът, че Ной е бил „проповедник на правдата“ за своето поколение (2 Петрово 2:5) и че те умишлено са отхвърлили посланието, което Бог им е изпратил чрез Ной (1 Петрово 3:20, вижте коментара там). „Дълготърпението на Бога“ не би „чакало в Ноевите дни, докато се приготвяше ковчегът“ (ст. 20), освен ако на онези, които Бог е чакал толкова търпеливо, не им е била дадена възможност да повярват и да се подчиняват.

Затвор. Гръцки *phulakē*, „стража“, „пазач“ и следователно място, където мъжете са наблюдавани и охранявани, „затвор“. Дали Петър тук говори буквално или преносно, трябва да се определи от контекста. Ако се приеме буквално, този „затвор“ би бил място, където починалите души, като „духовете“ от стих 19, според някои, биват държани под стража, докато съдбата им не бъде решена. Ако се приеме преносно, „затвор“ би се отнасял до духовното състояние на „непокорните“ „духове“. За употребата на „затвор“ в последния смисъл вижте Исая 4:27; вж. Исая 61:1; Лука 4:18. Колко сигурно са били държани допотопните хора в затвора на греха е видно от Битие 6:5–13 и от факта, че само осем души са избягали от него (1 Петрово 3:20). Никой освен Христос не може да освободи хората от злите навици и желания, с които Сатана ги окувава.

20. Някога. Или „преди“.

Непокорен. Гръцко *apeitheō*, „да не вярваш“, „да не се подчиняваш“, което предполага умишлено неверие и умишлено непослушание. Грешниците от времето на Ной са имали достатъчно светлина, за да вземат интелигентно решение и не са имали право на втори шанс. Всъщност те са били толкова „непокорни“, че Бог вече не е можел да ги търпи (виж Битие 6:5–13). Въпреки това, „дълготърпението на Бога чака“ те да се покаят. Ако Бог „чака“ тях, Той със сигурност ще чака също толкова търпеливо и нас.

Кога. Тоест, когато „духовете“ – допотопните хора – са били непокорни и кога „дълготърпението на Бога ги чакаше“, „докато ковчегът се приготвяше“.

Чаках. Гръцки *arekdechomai*, „да чакам търпеливо“. Бог копнее нежно за покаяние на грешниците. Той „не иска да погинат някои“ (2 Петрово 3:9).

Дните на Ной. Вижте Бит. 6:5–13.

Докато. Вижте по-горе под „когато“.

Подготвя се. Или „се строи и екипира“.

Осем. Вижте Бит. 7:7.

Души. Гръцки *psuchai*, „[живи] хора“ (виж върху Матей 10:28).

Бяха спасени. Буквално „преведени благополучно“, фраза, използвана също за описание на възстановяване от болест (виж Матей 14:36) и успешно пътуване (Деяния 23:24). Тези

Осем души се вслушаха в посланието, изпратено от Христос и провъзгласено от Ной, Божият „проповедник на правдата“ към това поколение (2 Петрово 2:5).

Чрез вода. Или „чрез вода“. Същите води на Потопа, които са погребали „непокорните“ грешници от Ноевото време са издигнали онези в ковчега на спасението и по този начин са запазили живота им. Спасяването на тези осем души „чрез вода“ е кулминацията на тази доста дълга скоба за допотопните хора и причината Петър да я вмъкне. Урокът, който той извлича от техния опит, е посочен в стих 21 – както те са били „спасени чрез вода“, така и „кръщението сега спасява и нас“. Осемте допотопни хора и християни обаче са спасени по силата на Христовото възкресение от мъртвите (вижте стихове 19, 21), защото иначе не би имало надежда за нито една от групите (вижте 1 Кор. 15:13–23).

21. Като фигура. Гръцки *antitupos*, „прототип“, „копие“, „представление“. Както Ной и семейството му „бяха спасени чрез вода“, така и ние сме спасени чрез кръщение. Петър бърза да обясни, че всъщност спасението идва „чрез възкресението на Исус Христос“ – както за допотопните хора (вижте стих 19), така и за нас (вижте стихове 18, 21).

Кръщение. Гръцко *baptistos*, от *baptizō*, „потапям“, „потапям“ (вижте върху Мат. 3:6; Рим. 6:3–6).

Не самото отхвърляне. Апостолът тук отрича, че самото измиване на тялото има някаква сила да очисти душата на човек и да изкупи греховете му. Точно както еврейските церемониални измивания са били само символи на по-дълбокото прочистване на вътрешния човек, така и християнското кръщение е само представително за вътрешно преживяване.

Нечистота на плътта. Тоест, обикновена телесна нечистота.

Чиста съвест. Или „чиста съвест“ (вижте върху гл. 3:16). Кръщението е валидно само когато отразява преобразен ум и сърце (вижте върху Рим. 12:2).

Чрез. Или „чрез“. Водата е просто „образ“ или „представление“. Без Христовото възкресение кръщението би било празна форма, всяко проповядване би било безполезно и всяка вяра би била безполезна (вижте 1 Кор. 15:4, 14).

22. Отишъл на небето. Вижте върху Деяния 1:9; Евр. 4:14; 6:20; 9:24.

Дясна ръка. Вижте върху Рим. 8:34; Евр. 1:3.

Подчинени на Него. Сравнете 1 Кор. 15:27; Кол. 2:10; Евр. 2:8.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

3 ЛС 113

3, 4 АА 523; СГ 139; СТ 141, 303; ЕВ 271, 502; ФЕ 142; СГ 462; МЛ 123; МП 345

354, 360; СС 58; СЛ 16; 1Т 162; 2Т 182; 3Т 154, 376; 4Т 190, 645; 5Т 162, 499

3–5СГ 416; 1Т 189, 278; 4Т 644

4 ЕД 249; МХ 289; МЛ 50; ММ 60, 163; 1Ц 694; 2Ц 51, 127, 175, 288, 301, 316, 436,

593; 3Т 24, 367, 536, 566; 4Т 348, 622, 642, 643; 9Т 22

6Т РР 147

8 СМ 72; СГ 121; МЛ 103, 193, 235; СС 53; ТМ 150, 251; 1Т 481; 3Т 417; 4Т 367; 5Т

97, 590; 6С 331; 9С 193

8, 9 ПП 520; 4Т 20

8–125Т 175

8–156Т 121

9 ДА 265; МН 489

9, 10 5Т 176

10, 11 МЛ 180

10-12LS 270; 1T 502, 566, 702; 2T 55

12 CH 412; 5T 212

12, 13 GK 529

14 1T 502

15 CM 22; Ев. 69, 247, 356, 432, 560; EW 87, 88, 125, 262; MYP 85, 282; 1T 125, 135, 488, 648; 2T 93, 343, 389, 556, 634; 3T 225, 374; 4T 258; 5T 19, 333, 401, 452, 519; 6T 39, 75, 81, 159, 164, 180, 325, 396, 400; 8T 296

15-171T 507

16 2T 598

18 COL 244; EW 49; FE 219; MB 114

ГЛАВА 4

1 Той ги увещава да престанат да грешат чрез примера на Христос и размисълът за наближаващата обща цел; 12 и ги утешава срещу гонения.

1. Защото. Или „съответно“. Петър сега прави заключението си от фактите, представени в гл. 3:18-22.

Христос е страдал. Вижте гл. 2:21; 3:18.

За нас. Могат да се цитират текстови доказателства (вж. стр. 10) за пропускането на тези думи, въпреки че са засвидетелствани в паралелния пасаж, гл. 2:21. Вижте за гл. 3:18.

В плът. Вижте гл. 3:18.

Въоръжете се. Гръцки *hoplízō*, „да се снабдите“ (вж. Еф. 6:12-17).

Ум. Гръцка *ennoia*, „начин на мислене и чувстване“, не *poies*, обичайната новозвучна дума за „ум“. Тук Петър призовава всеки християнин да моделира живота си, както в мисли, така и в дела, по „примера“ на Исус Христос (вж. върху 1 Петрово 2:21; срв. Фил. 2:5).

Страдал плътски. Вижте гл. 3:18. Огнените изпитания (гл. 4:12) приближават вярващия до Бога и го водят до по-пълноценно предаване на силата и контрола на Светия Дух.

Престанал е да греши. Тоест, той е изоставил греха като начин на живот (вижте Рим. 6:7, 12-17). Петър не иска да каже, че човекът, за когото става дума тук, вече не прави грешки, а че е обърнал гръб на света, плътта и дявола и че по Божията благодат е тръгнал да следва стъпките на Учителя. Съвършенството на характера е неговата цел (виж върху Мат. 5:48; вж. DA 555; SC 62; COL 316). „Когато се облечем в Христовата правда, няма да имаме удоволствие от греха; защото Христос ще действа с нас. Може да правим грешки, но ще мразим греха, който е причинил страданията на Божия Син“ (MYP 338). Грехът вече не царува в живота, който сега е контролиран от Христос (виж върху 2 Кор. 5:14; Гал. 2:20).

2. Вече не. Вижте Рим. 6:11-15.

Останалата част от времето му. Тоест, останалата част от естествения му живот.

В плът и кръв. Тоест, като човешко същество.

Човешки похоти. Тоест, злите желания и страсти, които водят хората към грях.

Божията воля. Животът на този, който е „престанал да греши“ (ст. 1), следва изцяло нов курс. Неговата воля е подчинена на Божията воля, както компасът е подчинен на магнитния полюс. Той ходи „не по плът, а по Дух“ (Римляни 8:1). Вечно общение с Бога е обещано на всеки, който изпълнява „Божията воля“ (1 Йоан 2:17).

3. Миналото време на нашия живот. Буквално „времето, което е отминало“. Тук се има предвид миналият живот на езическите читатели на Петър и следователно първата част на този стих може да се преведе като „Вие вече сте прекарали достатъчно от живота си, правейки това, което езичниците обичат да правят“. Езичници. Вижте гл. 2:12.

Похот. Или „разпуснатост“, „разврат“, „чувственост“ (вижте 2 Кор. 12:21).

Похоти. Вижте върху Йоан 8:44; Рим. 7:7.

Прекаляване с вино. Гръцки οἰνοφλῦγία, от ἵονος, „вино“ и ρήλυθ, „преливам“. Тук се говори за разврата на пианските празненства.

Веселби. Гръцки κόμοι, дума, често използвана в светската литература за описание на див празник шествия и партита, често характеризиращи се с неконтролно пиене и разврат.

Банкети. Или „пиршества с пиене“.

Отвратително идолопоклонство. Буквално „незаконно идолопоклонство“. Този стих ясно показва, че Петър пише, поне предимно, до езически християни, бивши идолопоклонници. Фактът, че техните езически съседи са били изненадани (ст. 4), че тези християни отказват да се включат в подобни дейности, е допълнително доказателство, че те не са били еврейски християни, а обърнати езичници (вижте гл. 2:10).

4. При което. Тоест, в поведението, описано в стих 3.

Мислете си за странно. Тъй като необърнатите обикновено са слепи за върховните предимства и благословии на християнския начин на живот, те са учудени, че техните бивши събратя, сега християни, избягват предишния модел на живот. Изхождайки от предпоставката, че човек намира единственото си удовлетворение и щастие в този свят, животът на нехристиянина е едно непрестанно търсене на удоволствие чрез задоволяване на физическите желания. Да се отричат естествените желания, независимо дали става въпрос за ядене, пиене или чувствено удоволствие, е неразбираема глупост за такива хора. Християнинът обаче трябва „да пази себе си неопетнен от света“ (Яков 1:27), защото „приятелството със света е вражда против Бога“ (гл. 4:4).

Следователно, вярващите трябва да „не се чудят“, „ако светът“ ги мрази (1 Йоан 3:13).

Прекомерно размирие. Буквално „в същото изливане на разврат“, картина на голям поток от мръсотия и разпуснатост, морална помийна яма в контраст с неопетнената чистота, която обгръща истински обърнатия християнин.

Злословие. Буквално „богохулство“. Езичниците проклинали християните, защото смятали, че те заемат по-висша позиция, когато вече не участват в „същия излишък от бунт“. Това езическо погрешно схващане често е било искрата, която е разпалвала огъня на преследването.

5. Кой. Буквално „онези“, тоест богохулниците от стих 4.

Дай отчет. Вижте Рим. 14:10–12.

На него. Тоест, на Исус Христос (вж. 2 Тим. 4:1; Откр. 19:11).

Готов е да съди. Вижте 2 Тим. 4:1.

Бърз. Или „жив“ (вж. върху Деяния 10:42; срв. 1 Сол. 4:15–17).

6. Поради тази причина. Първото изречение на този стих може да се преведе като „Защото за тази [цел] дори мъртвите бяха благовествани.“ Всеки човек ще бъде съден въз основа на личния си отклик към мярката за истина, която е дошла при него.

Проповядваше ли се евангелието? Гръцкият текст ясно показва, че проповядването, за което се говори тук, се е състояло преди времето, когато Петър е писал, и че не се е случвало, когато е писал. Ако Петър говореше за духовно мъртвите, той щеше да напише вместо това „евангелието се проповядва“ (вижте по-долу под „тези, които са мъртви“).

Мъртвите. Тук вероятно става дума за християнските мъртви, както е в последната част на стиха. подсказва. Контекстът прави невероятно предположението, че Петър тук говори образно за онези, които са разумни, е често срещано и на други места в Писанието (вижте върху Матей 8:22; Ефесяни 2:1; Кол. 2:13). „Мъртвите“ от 1 Петрово 4:5 очевидно са буквално мъртви и тъй като и двата стиха, 5 и 6, говорят за „мъртвите“ във връзка със съда, „мъртвите“ от стих 6 най-вероятно също са буквално мъртви. Ако имаше преход от буквално към образно, това би било посочено в контекста. Писанията обаче изрично учат за безсъзнателното състояние на мъртвите и че човешкото благодатно време приключва със смъртта (вижте върху гл. 3:19). По този начин единственото заключение, съвместимо с ученията на Библията като цяло, е, че онези, които са били „мъртви“ по времето, когато Петър е писал, са чули евангелието, преди да умрат. Евангелието беше проповядваше на мъртвите .

Това. Тук апостолът посочва два резултата от проповядването на евангелието на живи мъже, които оттогава са починали.

Може да бъдат съдени. Вижте Йоан 5:29; 2 Кор. 5:10; Евр. 9:27. Те не можеха да бъдат държани отговорни за евангелието, ако никога не са го чували (вижте върху Езек. 3:18–20; Йоан 3:19; 15:22; Деяния 17:30; Яков 4:17; вж. Лука 23:34; 1 Тим. 1:13).

Според. Починалите ще бъдат съдени въз основа на това как са живели в този живот. Те ще бъдат съдени по същия начин като „живите“, тоест живите, които са споменати в стих 5.

В плът. Буквално „по отношение на плътта“, тоест, живи човешки същества (вижте на гл. 3:18).

Но живеете. Очевидно Петър говори за християни, които са заспали в Исус, за които вярващите в Новия Завет са били силно загрижени (вижте върху 1 Кор. 15:12–14; 1 Сол. 4:13–17). Тези „мъртви“ чува и прие евангелието, докато бяха живи, и в съда ще бъдат сметнати за достойни да „живеят според Бога в духа“.

Според Бога. Това може да означава „както е жив Бог“, тоест, те ще бъдат направени безсмъртни (вижте върху 1 Кор. 15:51–55; 1 Сол. 4:16, 17); или „както Бог желае“, тоест според Божията воля да живеят, както е постановено в съда.

В духа. Тоест, притежавайки безсмъртни, прославени тела, подобни на това на Христос, когато Той възкръсна от гроба (виж гл. 3:18). Сравнете обаче Йоан 3:6; Рим. 8:9.

7. Краят на всички неща. Тоест, краят на света (вижте Допълнителна бележка върху Рим. 13; вижте върху Мат. 24:3, 34; Откр. 1:3; вж. Рим. 13:11, 12; 1 Кор. 7:29; 10:11; Фил. 4:5; Яков 5:3, 8, 9; 1 Петрово 4:17; 2 Петрово 3:11; 1 Йоан 2:18; Откр. 22:10).

Е наблизо. Буквално „наближи“. Непосредствената перспектива за справяне с великото Съдия на вселената (ст. 5, 6) наистина е отрезвяваща мисъл. Съветът на Петър към вярващите, особено този в следващите стихове, е даден в дух на неотложност, защото „краят на всичко е близо“. Сравнете 1 Йоан 3:3.

Трезвен. Гръцки *sōphroneō*, „да бъдеш със здрав разум“, „да упражняваш самоконтрол“ (виж в Рим. 12:3; Тит 2:4, 5; вж. 1 Сол. 5:6). Въпреки че завръщането на Христос наближава все повече, хората не трябва да използват това знание за това, което скоро ще се случи, като извинение за пренебрегване на своите отговорности. До самия край християните трябва да останат на постове си, изпълнявайки верно задълженията си. Нашият Господ заповядва: „Работете, докато дойде“ (Лука 19:13).

Внимавайте. Гръцки *perhō*, „да бъдеш трезвен“, т.е. да се въздържа от упойващи вещества (вижте върху 1 Сол. 1:1). 5:6). Петър съветва читателите си да бъдат бдителни с оглед на предстоящите събития (вижте Матей 24:42, 44).

8. Преди всичко. Върховният тест за християнството е неговото влияние върху отношенията ни помежду ни.

Имам. Буквално „продължавам да имам [както имам сега]“.

Пламенен. Буквално „напълно разгърнат“.

Любов. Гръцки *agapē*, „любов“ (виж върху Мат. 5:43; 1 Кор. 13:1). Любовта не познава граници, никога не се проваля. Тя свързва в християнското общение хора с различен произход и мнения. Няма църковен проблем, който да не може да бъде решен в атмосферата на интелигентна, безкористна любов.

Ще покрие. Вижте Яков 5:20. Тук Петър цитира от Притчи 10:12. Където е любовта При липса на такава съществува склонност да се преувеличават недостатъците и провалите на другите. Където царува любовта, хората са склонни да прощават и да забравят. Освен това, проявеният дух на братска любов със сигурност ще привлече вниманието на необърнатите и ще доведе много от тях до спасително познание за Исус Христос.

9. Бъдете гостоприемни. Гръцки *philoxenoi*, „бъдете гостоприемни“ (вижте върху Рим. 12:13).

Без неохота. Буквално „без мрънкане“. Предложението за гостоприемство се помрачава, например, от признаци на раздразнение от страна на домакина. Истинското гостоприемство включва гостоприемен дух, защото „дарът без този, който го дава, е празен“. Във времена на гонение (вж. ст. 12) броят на християнските бежанци би бил голям, а грижите за тези събратя по вяра скъпи, но християнинът, който е в състояние да облекчи нуждите на друг, е длъжен пред Бога да изпълнява тази отговорност с радост.

10. Всеки човек. Никой християнин не е твърде беден, за да протегне ръка за помощ на другите. Духът Гостоприемството инвестира и най-скромните удобства с безценна стойност. Всеки човек има някаква способност да служи на своите близки. Споделянето на това, което имаме, с другите е християнска привилегия и отговорност.

Дар. Гръцки *charisma*, „дар“, даден свободно и щедро, дадена „благодарност“. Петър не се отнася до чудотворните дарове, които Светият Дух раздава, а по-скоро до естествените дарби и подкрепящите благословии, които всяко Божие дете получава непрекъснато. „Даром сте приели, даром давайте“ (вижте Матей 10:8).

Служете по същия начин. Това, което Бог ни е дарил толкова щедро, трябва да споделяме с другите, „особено“ с „домакинството на вярата“ (вижте върху Галатяни 6:10).

добре Гр. *kaloi*, „отличен“, „ефективен“.

Настойници. Вижте върху 1 Кор. 4:1.

Многообразие. Вижте Яков 1:2. Божиите дарове се дават с радост и изобилно. Неговите управители трябва да разпределят тези благословения в същия дух, в който Той ги е дал.

11. Ако някой говори. Тоест, в качеството си на християнин.

Оракули. Гръцки *logia* (виж върху Деяния 7:38; Римляни 3:2). Един пример за Божията „многообразна благодат“ е способността да се говори свободно и убедително. Този дар обаче трябва да се използва единствено за Божия слава. Талантите, дадени от Бога, трябва да се подхранват и развиват безопасно, така че комуникацията на евангелието никога да не бъде възпрепятствана от грубост, неискреност или лекомислие.

Пастор. Пасажът гласи буквално: „Ако някой служи, [нека бъде] от сила, която „Бог осигурява.“ Последователният християнски живот е постоянното разкриване на даващата сила Божия. Никой човек не може да живее безгрешен живот без ежечасно разчитане на божествената сила.

Във всичко. Тоест, във всички дейности, с които християнинът може да се занимава.

Прославен. Буквално „продължавайте да бъдете прославяни“. Бог да бъде почитан и възвеличаван е истинската цел на житейските дейности. Християнинът никога не е свободен от задължението правилно да представя Бога и да демонстрира ефективността на Неговата спасителна сила.

Исус Христос. Вижте Матей 1:1. Христос е Този, чрез когото вярващият става Божие дете и чрез когото вярващият прославя Бога.

Когото. Това местоимение може да се отнася или до Бог Отец, който ще бъде прославен чрез Исус Христос, или до Самия Христос. Както в този живот, тази доксология ще бъде изпята и на трите лица на Божеството, когато изкупените се съберат във вечния си дом (вж. Рим. 11:36; 2 Тим. 4:18; Откр. 1:6).

Хвала. Вижте върху Еф. 1:6, 14. Предполага се, че последната част на този стих е цитат от молитва, използвана от ранните християни. Сравнете „слава“, съчетана с „владение“ в 1 Петрово 5:11.

Господство. Буквално „владението“. За коментар относно „владение“ (гр. kratos) вижте Еф. 1:19. Кратос се използва в славослови само тук и в 1 Тим. 6:16; Юда 25; Откр.

1:6; 5:13. Да припишем „власт“ на Христос означава да признаем правото Му да управлява и да Го провъзгласим за владетел.

Амин. Вижте Матей 5:18.

12. Възлюбени. Нежен поздрав, подчертаващ взаимното приятелство и загриженост. Както Петър предвиждайки предстоящите тъмни дни, той дава съвети, предназначени да подготвят народа му за предстоящата буря.

Не го смятайте за странно. Буквално „не продължавайте да се чудите“. Докато голямата борба между Христос и Сатана бушува за душите на хората, християнинът може да очаква различни изпитания и проблеми, замислени от Сатана, за да унищожат вярата му в Бога (вижте гл. 1:7; 3:17).

Огнено изпитание. Гръцки *purōsis*, „изгаряне“, „изгаряне“. Сравнете гл. 1:7. Ожесточените гонения на Нерон скоро щяха да изпепелят църквата; нарастващото тормозене на евреите и римляните беше само прелюдия към предстоящия холокост. Сатана опита всяка схема, която можеше да измисли, за да унищожи младата църква. С оглед на предстоящия час на изпитание, християните днес може би ще се вслушат в думите на Петър към църквата от неговото време.

Опитай. Гръцки *peirasmos* (виж върху Мат. 6:13; Яков 1:2). Както при Йов, Бог позволява на Сатана да изпитва характера на Своите верни. Бог познаваше издръжливостта на Йов и оттогава онези, които страдат, са били укрепвани от неговия пример за непоколебимост под „огнено изпитание“. Житейските страдания не са изпратени от Бог, а от Сатана. Бог обаче отменя, като ги прави средство за развиване на характера у Своите деца. Вижте върху Йов 42:5; Пс. 38:3; 39:9.

Странно нещо. Тоест, нещо нечувано. „Огненото изпитание“ не е нещо ново, защото Христос страда толкова, колкото всяко човешко същество може да бъде призовано да изтърпи (ст. 13). „Огненото изпитание“ просто прави Христовите ученици „съучастници“ в Неговите страдания.

13. Радвайте се. Вижте върху Яков 1:2.

Доколкото. Или „доколкото“, „доколкото“. Проблемите, произтичащи от неразбирането на християнската вяра от света, са очаквани. Християнинът може да се радва, защото знае, че няма да бъде призован да изтърпи повече, отколкото е страдал Христос (вижте върху Евр. 2:18; 4:15, 16).

Това. Или „за да“, показвайки целта на настоящата радост.

Неговата слава. Тоест, славата на Неговото второ пришествие (вижте Матей 25:31).

Разкрит. Гръцки *apokaluptō* (виж върху 1 Кор. 1:7; 1 Петр. 1:7).

Изключителна радост. Неописуемата радост от първия час във вечността бързо ще засенчи всички самотни, измъчени часове на земята. Вълнението и чудото на небето далеч ще надминат най-далечните полети на въображението.

14. Укоряван. Гр. *oneidizō*, „да укорявам“, „да хуля“, „да обсипвам с обиди“, някого.

Преследвачите обикновено започват работата си, като клеветят почитеността, интелигентността и поведението на християнина като гражданин. Укорът е прелюдия към по-жестоки атаки. Вижте върху Матей 5:11.

Защото. Или „поради“, „във връзка с“.

Името на Христос. Вижте върху Деяния 3:16. Както римският свят отхвърляше чистотата и честта на Христос, така и нечестивите във всяка епоха отхвърлят Неговите представители (вижте върху Матей 5:11, 12; 1 Петрово 2:21).

Щастлив. Гръцки *makarios* (виж върху Мат. 5:3; срв. върху Пс. 1:1).

Духът на славата. Или „славният Дух“, тоест Светият Дух. В преследване и страдащ, християнинът има уверението, че Бог ще бъде с него чрез Светия Си Дух, за да го утешава, насърчава, напътства и благославя.

И на Бога. Буквално „дори [Духът] на Бога“. Всепроникващото присъствие на Божията сила, което дава възможност на християнина да се изправи пред всеки житейски проблем, е източникът на спокойствието и доверието на християнина. Живот, наситен с материални блага и удоволствия на този свят, никога не може да компенсира преобладаващото присъствие на Божия Дух.

Почива върху вас. Тоест, пребъдва във вас.

От тяхна страна. Или „от тях“. Текстовите доказателства обаче подкрепят (вж. стр. 10) пропускане на останалата част от този стих, започващ с тези думи.

Зло, за което се говори. Вижте върху Матей 5:11, 12.

Прославен. Или „хвален“.

15. Страдайте като убиец. Привилегия е да страдате за името на Христос и по този начин да прославите Неговото име. Но ако християнин извърши някакво зло дело, той дава възможност на езичниците да осмиват църквата и да хулят името на Христос. Вижте гл. 2:20.

Крадец. Вижте върху Изх. 20:15; срв. Мат. 19:18; Рим. 2:21; Еф. 4:28.

Злодей. Общ термин, обозначаващ извършителите на всякакви форми на пакости и вреди.

Намесващ се в чужди работи. Гръцки *allotriepiskopos*, „надзирател на чужди работи“. Точното значение на думата е неясно. Тъй като Петър обсъжда отношенията на християнина с нехристияните, той може би тук има предвид недискретни членове на църквата, които неразумно критикуват практиките и обичаите на езичниците. Някои от укорите и преследванията, нанесени от нечленове на църквата, биха могли да бъдат премахнати чрез привлекателни християнски начини. Християнинът не трябва да се прави на съвест за другите хора. Той е длъжен да се увери, че личното му поведение е такова, че не само хората, но и Бог да могат от сърце да го одобряват.

16. И все пак, ако. Вижте гл. 3:14.

Християнин. Този термин се среща само три пъти в Новия завет. Първоначално е използван с подигравка (вижте Деяния 11:26), но се превръща в символ на почит и термин, гордо носен от ранната църква (вижте гл. 26:28). Независимо от обидите и забраните, насочени към християните, те

знайте, че да бъдете почетени от Бога е безкрайно по-ценно от това да бъдете почетени от света.

Исус също страда несправедливо, защото непоколебимо се придържахаше към принципите на праведността.

Не се срамувай. Вижте стихове 12–14.

Прославяйте Бога. Тоест, за това, че сте християнин и за привилегията да участвате в Христовите страдания и свидетелстването за Бога (ст. 13).

В тази връзка, текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) тълкуването „във връзка с това име“, т.е. заради името „християнин“.

17. Време. Гръцки *kaîros*, определено, специфично, подходящо „време“ (виж върху Марк 1:15; Деяния 1:7).

Дойде. Тези думи са били предоставени по подходящ начин от преводачите. Вижте по-долу.

под „трябва да започне“; вж. стих 7

Съд. Гръцки *krima*, „присъдата“ (вижте върху Откр. 17:1). Сцената на съда от Езек. 9 очевидно представлява мястото, където Петър сравнява верния християнин с нечестивия пред Божия съдийски престол.

Трябва да започне. Буквално „започва“. Първото изречение на този стих може да се преведе като „Защото е подходящо време да започне съдът от Божия дом“. С оглед на краткото време (вижте стих 7) и на „огненото изпитание“, което скоро предстои (стих 12), Петър призова своите събратя по вяра да помнят своите сериозни отговорности като християни.

Сравнете Езекиил 9:6, където пратениците на съда започнаха от светилището, изпълнявайки съд над онези, които изповядваха най-висшата си вяра. В „огненото изпитание“ и във времето на „съда“ Бог би очаквал много от онези, които изповядват името на Христос.

Божият дом. Тоест, църквата (вижте 1 Тим. 3:15).

Краят. Тоест, съдбата. В сравнение с нечестивите, искрените християни очевидно са по-достойни за вечен живот. Ако Бог възнамерява да се отнася строго със собствения си народ, колко по-строг ще бъде Той с онези, които умишлено са се противопоставили на истината в лицето на Неговите свидетели. Съответно, християните не трябва да се страхуват, че Бог няма да се отнася справедливо с техните мъчители.

Тези, които не се покоряват. С други думи, онези, които са отговорни за „огненото изпитание“, през което християните трябва да преминат (ст. 12).

18. Праведните едва се спасяват. Апостолът тук цитира Притчи 11:31, както е преведено в LXX (вижте коментара там). Само чрез заслугите на Христос праведните биват спасени. Освен чрез вяра в Него, те нямат никакво право на божествена милост в деня на страшния съд.

Нечестив. Гръцки *asebēs*, „нечестив“, „непочтителен“ (вижте върху Рим. 4:5).

Появят се. Тоест, в каква светлина ще се явят нечестивите? Те са отхвърлили единствения средства, чрез които всеки може да си осигури вход във вечното царство на изкупените.

19. Следователно. Петър сега завършва обширния си съвет по отношение на страданията, които християните могат да очакват по време на „огненото изпитание“, което предстои.

Според Божията воля. Тоест, поради вяроност към изразената от Бога воля, а не поради неправомерно поведение (вижте гл. 2:12, 19, 20; 3:14, 16-18; 4:14, 16).

Ангажирай се. Най-голямата сигурност на християнина се крие в знанието, че Бог никога не изоставя Своите (виж 2 Тим. 1:12; 2:19). Като истински пастир, Петър насочва своите събратя в църквата към единственото им безопасно място, докато буреносни облаци от преследване бързо се събират.

Пазене на душите им. Те ще поверят живота си на единствения, който може да ги защити от вреда или да ги укрепи, за да страдат благородно. За коментар относно „душите“ вижте Матей 10:28.

В добри дела. Най-сигурната защита за християнина е живот, в който нищо не може да бъде открито да критикуват (вижте Дан. 6:4). Християнинът трябва да прави най-доброто от себе си – чрез Божията овластяваща благодат – при всяко обстоятелство, което възникне, и да остави останалото на Бога.

Като към. Или „до“.

Верен Създател. Бог ни е създал и ние сме Негови. Със сигурност Той ще се погрижи за това, което е Негово. Можем да бъдем сигурни, че Бог ще направи всичко, което любовта и милостта могат да направят. Никакава сила на небето или земята не е способна да „откъсне“ отдадения живот от защитната ръка на Бога (вижте Йоан 10:28, 29).

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

1 4Т 79

7 AA 518; CM 17, 145; Ev 18, 30, 71, 219; GW 125, 128; SC 97; TM 187, 508; 1Т 507
662; 2Т 55, 427; 3Т 473; 6Т 148; 7Т 272; 8Т 53; 9Т 38, 40, 62, 149, 167; WM 267

8 СТ 267; Ed 114; ML 179

9, 10 АН 445; ML 194; 6Т 343

10 COL 395; CS 112; CT 42, 309, 459; Ed 286; Ev 158, 618; FE 209, 213, 230, 464; TM
213; 2Т 245; 5Т 730, 731; 6Т 196; 7Т 72, 246; WM 96, 111

10, 11 5Т 726; 9Т 221

11 CG 294; Ed 226

12 AA 524

12, 13 AA 525; DA 306, 416; MH 472; ML 93

13 EW 47, 64, 67, 114; MB 13, 31; 1Т 155; 2Т 491; 4Т 387; 5Т 467, 502; 8Т 126; 9Т 103,
285

14 3Т 531

14, 16 AA 157

17 EW 280; GC 480

19 СТ 230; TM 148, 391; 8Т 128; 9Т 136

ГЛАВА 5

1 Той увещава старейшините да пасат стадата си, 5 по-младите да се подчиняват, 8 и всички да бъдат трезви, будни и постоянни във вярата, 9 за да се противопоставят на жестокия противник дявола.

1. Старейшини. Гръцко казано, *presbuteroi* (виж том VI, стр. 26; виж върху Деяния 11:30). След като досега се е обръщал към членовете на църквата като цяло, Петър сега съветва онези, които имат непосредствения надзор над Божието стадо (виж върху стихове 3, 4).

Увещавам. Гръцки *parakaleō*, „да се обърнеш към“, „да увещава“, „да насърчаваш“, „да умоляваш“ (виж (вж. Матей 5:4). Петър съветва своите събратя старейшини като грижовен приятел, а не като господар „над Божието наследство“ (1 Петрово 5:3; вж. Матей 16:18).

Който съм и старейшина. Буквално „състарейшината“. Тук Петър не дава никакъв намек за първенство. Той е напълно доволен да претендира за същата титла, която току-що е приложил към висшите служители на църквата. Че е бил познат на своите читатели, може да се заключи от употребата на определителния член „състарейшината“.

Свидетел. Гръцки *martus* (виж върху Деяния 1:8). За личното свидетелство на Петър за Христос виж върху 2 Петрово 1:16–18; вж. 1 Йоан 1:1, 2. Въпреки че Петър твърди, че е равен с другите старейшини по отношение на длъжността, той заема уникално положение сред тях по отношение на това, че е

очевидец на живота и смъртта на Христос (вж. Деяния 5:32). Последните сцени от живота на Спасителя бяха ярък и винаги присъстващ спомен за него. Вижте върху Лука 24:48.

Страданията на Христос. Вижте гл. 2:21.

Участник. Гръцки *κοινωνος*, „този, който споделя“, „съучастник“ (вж. гл. 1:4). Петър пише уверено за изпълнението на едно все още бъдещо събитие, сякаш вече се радва на неговите ползи. Той разчита на обещания като тези, записани в Мат. 19:28; Йоан 13:36. За разбирането на апостола за собственото му непосредствено бъдеще сравни с 2 Петрово 1:14.

Слава. Гръцки *δοξα* (виж върху Рим. 3:23).

Ще се разкрие. Буквално „ще се разкрие“ (вижте върху 1 Петрово 4:7; срв. върху Рим. 8:18).

2. Храня. Гръцки *ποιμαίνω*, „паса“, „грижа се“, включително не само действието на хранене но всички грижи, които един пастир трябва да полага за овцете си. Относно задълженията на един пастир вижте Деяния 20:28; сравните с 1 Петрово 5:4. Тук Петър предава заповедта, която самият той някога е получил от Христос (вижте с Йоан 21:16).

Стадо. Гръцки *ποιμνὴ* (вж. *ποιμαίνω*, по-горе). Тъй като това е Божието стадо, старейшините трябва да грижат се за него дори по-вярно, отколкото ако е негово. Съвестният църковен служител винаги ще счита членовете на църквата за принадлежащи на Господа и ще служи на техните нужди съответно. Сравнете настоящия акцент на Христос върху факта, че овцете принадлежат на Него (Йоан 10:14; 21:15).

Поемане на надзор. Гръцко *ἐπισκοπεῖν*, „инспектирам“, „надзиравам“, от същия корен като *ἐπίσκοπος*, „надзорник“, което е преведено четири пъти като „епископ“ в Новия завет (вж. том VI, стр. 26; виж върху Деяния 20:28; вж. 1 Петрово 2:25). Могат да се цитират важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за пропускането на израза „поемайки надзора“. Контекстът обаче е в полза на запазването му. Петър очаква старейшините, като верни пастири, да се грижат за безопасността, прехраната и растежа на стадото.

По принуда. Гръцки *ἀναγκαστός*, „насилствено“, „чрез принуда“, дума, използвана за сплашване на роби, за насилствено набиране на войници и за принуда чрез мъчения. Петър искал църковните старейшини да изпълняват задълженията си с радост, а не сякаш тези задължения са тежки или са им наложени против волята.

С готовност. Могат да се цитират важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за добавянето на думи ката теон, „според Бога“. Тогава фразата би означавала „според Божията воля“. Службата на старейшините е трябвало да се дава доброволно, защото това е единственият вид служба, която Бог приема (вж. 2 Кор. 9:7).

Мръсна печалба. Гръцки *αἰσχροκερδὴς*, „пристрастие към нечестна печалба“. От това твърдение не е възможно да се определи дали старейшините са получавали възнаграждение за услугите си. Както и да е това, старейшините не трябва да изпълняват службата си с цел „мръсна печалба“. „Работникът заслужава наградата си“ (вж. 1 Тим. 5:18), но наградата му е само страничен продукт от службата, която той извършва. Службата на църквата никога не може да се превърне в средство за самообогатяване (вж. 1 Тим. 3:8).

С готовност. Или „с нетърпение“. Истинският пастир не само е готов, но и нетърпелив да изпълнява дълга си. По подобен начин, посветените работници ще служат на Господа, независимо от паричното възнаграждение.

3. Да бъдеш господар. Или „господарстваш“. Църковният сан не оправдава диктаторските мерки. Назначаването на която и да е ръководна позиция трябва да се разглежда като възможност за служене, а не като покана за упражняване на власт. Петър увещава старейшините да не се поддават на това изкушение, а да бъдат образцови във всяко свое поведение (вж. Тит 1:7).

Наследство. Гръцка дума klēroi, „жребий“, следователно „това, което се получава чрез жребий“, използвана тук в смисъл на „възложена отговорност“ (вж. Деяния 1:17). Думата „Божия“ не се появява в гръцкия език. Акцентът на Петър е ясно върху „наследството“ като това, което е станало отговорност на старейшините. Употребата на множествено число (в гръцкия език) вероятно обозначава отделни християнски общности, изолирани една от друга. Всяка група несъмнено е била поставена под грижите на старейшина, който е трябвало да служи на вярващите не като тиранин, а като нежен пастир на нуждаещите се овце.

Примери. Гръцко tyroi, „копия“, „модели“, „типове“. За коментар относно единственото число, tyros, вижте Рим. 5:14. Сравнете употребата на tyros от Павел в 1 Сол. 1:7; 2 Сол. 3:9; 1 Тим. 4:12; Тит 2:7. Старейшините трябваше да бъдат образцови християни, истински представители на вярата, на които другите вярващи можеха безопасно да подражават.

4. Главен пастир. Гръцки archipoimēn, „главен пастир“ или „първи пастир“, съставено от archi, префикс, обозначаващ „началник“, „висок“ или „първи“, и poimēn, „пастир“ (вж. ст. 2). Титлата „началник на Пастир“ се среща само тук в Новия завет, по отношение на Христос (вж. Ис. 40:11; Йоан 10:2, 11; 1 Петрово 2:25). Петър смята себе си и старейшините за пастири на стадото, но гледа на Исус като на върховния Пастир, който се грижи както за подчинените пастири, така и за овцете. Вижте върху Йоан 10:1–16; вж. върху Лука 15:1–7.

Ще се яви. Буквално „след като се яви“. Апостолът, въпреки че самият той очаквал да умре преди завръщането на Христос (вж. Йоан 21:18, 19; 2 Петрово 1:14), бил вперел поглед в това славно събитие и го представил пред старейшините за тяхно насърчение.

Приемете. Библията по никакъв начин не изключва мисълта за награда за християнска служба, а я нарича стимул за вяроност (вж. Мат. 5:12; 2 Кор. 4:17; 2 Тим. 4:8).

Корона. Гръцки stephanos, „венец“ или „венец“, какъвто се е давал на победителите в атлетиката игри (вж. върху 2 Тим. 4:8; Откр. 2:10). Терминът „венец на славата“ може да се тълкува като „славен венец“ или „венец, който е слава“. Верните старейшини ще споделят слава, която ще бъде като венец на главите им (вж. върху Рим. 8:18).

Не увяхва. Гръцки amarantinos, „съставен от амарант“, като амарантът е така нареченото вечно цвете. В гл. 1:4 Петър използва сродната дума amarantos (виж коментара там), като и в двата случая подчертава вечния характер на наградата.

5. По същия начин. Както старейшините трябваше да бъдат под ръководството на Христос, така и по-младите християни трябваше да бъдат под ръководството на старейшините.

По-млади. Вероятно става дума за по-младите членове на различните сборове, до които пише Петър.

Подчинете се. Гръцки hypotassō (вижте върху Рим. 13:1). „По-младите“ трябва да уважават опита и преценката на „старейшините“.

До старейшината. Буквално „до старейшините“, вероятно тук се има предвид възрастта, а не на длъжност (вж. 1 Тим. 5:1, 17), въпреки че заповедта на Петър, разбира се, би се отнасяла с особена сила за официалните „старейшини“. Младите трябва да уважават онези, които са зрели по години и опит, и да се вслушват в съветите им.

Да, всички. Апостолът сега се обръща към цялото тяло на вярващите.

Бъдете подчинени. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) пропускането на тези думи. Тогава изречението може да бъде преведено буквално като „да, всички вие се облечете със смирение един към друг“.

Облечен. Гръцки *egkomboomai*, „да се препаса“, както робът е връзвал престилката си (*egkombōta*), което е започнало да се разглежда като знак за неговото робство и го е маркирало като човек, чието задължение е да служи на желанията на другите. В отношенията си с другите християните трябва да се обличат със смирение, както робът слага престилката си. Колко мирна би била църквата, ако всички нейни членове следваха съвета на апостола!

Смирение. Гръцки *tareinophrosunē* (вижте върху Еф. 4:2; Фил. 2:3).

Съпротивлява се. Гръцки *antitassō*, „да се воюва срещу“. Бог се гнуси от гордостта. Тук Петър цитира от ЛXX на Притчи 3:34, както прави и Яков в гл. 4:6 (виж коментара там). Има и други прилики между посланието на Петър в този момент и това на Яков (вж. 1 Петрово 5:5-8; Яков 4:6-10).

Гордите. Или „надменните“, „арогантните“.

6. Смирете се. Гръцки: *tareinō* (вижте на 2 Кор. 12:21). В стих 5 Петър разглежда връзката, която трябва да съществува между събратята вярващи, а в стих 6 - тази между вярващия и неговия Бог.

Могъща ръка. Този израз се среща често в Стария завет, както по отношение на Божието избавление на Неговия народ от Египет, така и на събирането на остатъка от страните, където са били разпръснати (Исх. 3:19; Втор. 3:24; Езек. 20:34; и др.). Тъй като служи на могъщ Бог, християнинът може да си позволи да действа смирено при всякакви обстоятелства, особено след като Бог „се противи на горделивите“ (1 Петрово 5:5).

Възвеличавай. Бог обещава да почете онези, които доброволно се смиряват заради Него (вж. Лука 14:11; Яков 4:10).

В подходящо време. Гръцки *en kairos*, буквално „в подходящ момент“. За коментар относно *kairos* (именителен падеж на *kairos*) виж върху Марк 1:15; Деяния 1:7. Могат да се цитират текстови доказателства (вж. стр. 10) за добавянето на думите „на посещение“, които се появяват в 1 Петрово 2:12. Тук Петър очаква с нетърпение кулминацията на световната история, когато светиите, които са устояли, ще получат своята вечна награда.

7. Хвърляне. Или „хвърляне“, „поставяне“. Формата на гръцкия глагол предполага, че действието е направено веднъж завинаги. Апостолът тук цитира от Пс. 55:22 (виж коментара там).

Грижа. Гръцки *merimna*, „тревожност“. За свързания глагол *merimnaō*, „да се тревожиш за [нещо]“, вижте Матей 6:25. На гръцки език изразът „цялата ви грижа“ е емфатичен. Този, който възлага цялата си тревога на Бога, напълно решава проблема с грижата, която отслабва толкова много християни.

Върху него. Тоест, върху Бога (вж. ст. 5, 6).

Защото Той се грижи за вас. Буквално „защото за Него това е грижа за вас“, т.е. Бог е силно загрижен за благополучието на християнина (вж. Мат. 10:29, 30; Лука

21:18). Това уверение сигурно е било много добре дошло за онези, които са били изправени пред жестоко преследване; всъщност то е източник на утеха за всички християни по всяко време.

8. Трезвен. Гръцки нефо (виж върху 1 Сол. 5:6; 1 Петр. 1:13; вж. върху 1 Петр. 4:7, където а използва се различен гръцки глагол).

Бдителен. Гръцки: grēgoreō (вижте 1 Сол. 5:6, където думата е преведена като „бдителен“). Сериозността на времето и изобилстващите трудности накараха Петър да настоява за строга самодисциплина от всеки християнин.

Противник. Гръцки antidikos, „противник в съдебен спор“, следователно „враг“. използва определителен член, което предполага, че самоличността на врага на християнина е добре известна – той е противникът.

Дявол. Гръцки diabolos (виж върху Мат. 4:1; Еф. 4:27). Зад всички преследвания от които страдаха неговите читатели, Петър вижда заклетия враг, Сатана (вж. Йов 1:7).

Като ревящ лъв. Буквално „като ревящ лъв“, тоест като гладен лъв, ревящ, за да уплаши и да хване плячката си – подходящ образ на дявола, който чрез преследване се е стремил да уплаши християните и по този начин да ги принуди към отстъпничество.

Обикаля. Тоест, търси различни начини да хване плячката си в ъгъла. Петър може би е имал предвид Йов 1:7, където Сатана е изобразен как „ходи нагоре-надолу“ по земята.

Търсене. Никой лъв не чака плячката да влезе в леговището му, нито пък Сатана просто чака жертвите му да попаднат в капаните му. Той броди на свобода, за да намери и преследва онези, които иска да хване.

Поглъщам. Буквално „гълтам“, „поглъщам“. Както лъвът разяжда плътта на плячката си, така дяволът щеше да откъсне жертвите си от пазвата на църквата и да ги погълне.

9. Съпротивлявам се. Гръцко anthistēmi, „противопоставям се“, а не „съпротивлявам се“, за което в стих 5 е използван друг глагол. Сравнете коментара върху Деяния 18:6; Рим. 13:2, където anthistēmi е преведено като „противопоставям се“, „съпротивлявам се“. Петър увещава вярващия да заеме твърда позиция срещу дявола, като не позволява на противника да спечели победата (вж. Яков 4:7).

Непоколебими. Гр. stereoi, „твърди“, „кораби“, „непоколебими“ (вижте 2 Тим. 2:19). Апостолът иска да представим солиден, подобен на скала фронт срещу атаките на дявола срещу нашата вяра. Страхливото отношение няма да донесе победа, но смелата позиция ще отблъсне врага.

Във вярата. Гръцкият превод може да се преведе и като „твърди във вярата си“. За концепцията За „вяра“ като съвкупност от вярвания, сравнете с Деяния 6:7; Римляни 1:5. Друго възможно тълкуване е „чрез вяра“, тоест в хармония с вярата, която читателите на Петър вече са показали (вж. 1 Петрово 1:5, 7, 9, 21). Двете тълкувания могат да бъдат комбинирани в мисълта, че верният християнин, ако е основан на своите вярвания, е добре подготвен да устои на атаките на дявола.

Знаейки това. Или „знаейки как“.

Същите страдания. Буквално „същите неща на страданията“. Точното значение може да бъде „плаща се същият данък на страданието“.

Постигнато. Гръцко epiteleō, преведено като „усъвършенствам“ във 2 Кор. 7:1, но използвано в класическата Гръцки в смисъла на „да плати изцяло“, който смисъл може би е и тук.

Братя. По-скоро „братство“, както в гл. 2:17.

В света. Това трябва да означава „в други части на света“, тъй като самите читатели на Петър също са живели в същия враждебен свят като своите братя. За коментар относно „свят“ (космос) вижте 1 Йоан 2:15. Целият пасаж „познавайки онзи свят“ е ... В изпълнен с граматически трудности, но са възможни две тълкувания: (1) знанието, че същият данък на страданието се плаща от братството в други части на света, или (2) знанието как да се плати същият данък на страданието като братството в други части на света.

10. Богът на всяка благодат. По-скоро „Богът на всяка благодат“. Отецът е източникът на всяко добро качество (вж. Яков 1:17; 1 Петрово 4:10). Позоваването на Бог е антитеза на „вашия противник“, който е главният обект на гл. 5:8, 9. Апостолът е предупредил читателите си за действията на дявола, но сега им напомня, че Бог не ги е оставил на собствените им човешки ресурси.

Който е призвал. Или „който е призвал“, препратка към поканата, дадена от евангелското послание, или, в по-широк смисъл, към първоначалния Божи призив, имплицитно заложен в плана на спасението (вижте върху Рим. 8:28–30; 1 Сол. 5:23, 24).

Нас. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) четенето „вие“.

Неговата вечна слава. Вижте върху Рим. 8:30; срв. Йоан 12:28; 17:22.

Чрез Христос Исус. Буквално „в Христос Исус“. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) пропускането на името „Исус“. Бог ни призовава чрез Своя Син (вж. 2 Кор. 5:17). Някои коментатори предпочитат да свързват думите „в Христос“ с израза „вечна слава“, вярвайки, че Петър говори за вечната слава, разкрита в Христос.

След това сте страдали. Тоест, преживели сте предстоящото „огнено изпитание“ (гл. 4:12). Петър не омаловажава настоящото страдание, а гледа отвъд него (вж. Евр. 12:2). Новият завет открито признава възможността за страдание (Мат. 5:10–12; 10:17, 18; Рим. 8:17, 36; 2 Тим. 2:12).

За известно време. Или „за малко време“ (вж. Откр. 12:12). Въпреки че преследването може да изглежда безкрайно в момента, в който се преживява, неговата продължителност е кратка в светлината на вечността и християнинът може да се научи да го гледа от тази гледна точка (вж. 2 Кор. 4:17).

Да ви направи съвършени. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) прочитането „ще усъвършенства“, като се пропуска думата „вие“ (вж. върху Мат. 5:48). Глаголът, преведен като „усъвършенствам“ (katartizō), другаде е преведен като „поправям“, „ремонтирам“ (Мат. 4:21; Марк 1:19), „оформям“, т.е. подреждам, уреждам (Евр. 11:3), но тук е използван в етичен смисъл, „да екипирам напълно“. Самият Бог (гръцкият е следователно емфатичен) ще екипира християнина да издържи всички атаки, които Сатана може да отправи срещу него.

Утвърждавам. Гръцки stérizō (виж върху Рим. 16:25; срв. Рим. 1:11; 2 Сол. 2:17; 3:3).

Укрепвай. Вижте Еф. 3:16; Фил. 4:13; 2 Тим. 4:17; вижте върху 1 Тим. 1:12.

Утвърждавам. Гръцко themeliō, „да положи основата“, от themelios, „основа“ и следователно „да направя стабилен“. В този стих Петър подчертава факта, че Бог ще дари вярващия с всичко необходимо, за да устои на дявола и неговите човешки агенти, преследвачите.

11. Нему да бъде. Или „Нему е“. Сравнете славословиите на Рим. 16:27; Фил. 4:20; 1 Тим. 6:16; 1 Петрово 4:11; 2 Петрово 3:18; Юда 25.

Слава. Буквално „славата“. За коментар относно „слава“ (докса) вижте Йоан 1:14; Рим. 3:23. Могат да се цитират и важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за пропускането на

думите „слава и“, оставяйки само „господство“ в тази доксология. Сравнете „хвала“, съчетана с „господство“ в 1 Петрово 4:11.

Господство. Буквално „владението“.
За вечни векове. Вижте Откр. 1:6.

12. От Силван. Посланието е написано от ръката на Силван, който е възможно да е бил както секретарят на Петър, така и носителят на посланието (виж стр. 547). Сравнението на Деяния 18:5 и 2 Кор. 1:19 потвърждава убеждението, че Силван е друга форма на името Сила.

Причината за разликата във формата все още не е окончателно обяснена, но е възможно Сила да е еврейската, а Силван - римската форма на името. Следователно секретарят на Петър може да е бил Сила, който е придружавал Павел по време на второто му мисионерско пътуване.

Изглежда, че Сила е бил еврейски християнин на високо място в църквата в Йерусалим, който се е убедил в необходимостта от евангелизиране на езичниците. Той е бил верен спътник на Павел както в просперитет, така и в несгоди (вижте върху Деяния 15:22, 40, 41; 16:19, 37; 17:10, 14; 18:5; 1 Сол. 1:1). Ако, както обикновено се предполага, първото послание на Петър е написано от Рим (вижте стр. 548), Сила може да се е присъединил към Петър там известно време след като Сила е работил с Павел в Коринт (Деяния 18:5).

Предполага се, че Петър сам е написал края на писмото (вж. Гал. 6:11; 2 Сол. 3:17).

Верен брат. Клаузата буквално гласи „на теб, верният брат“. Може би От определителния член може да се заключи, че Силван вече е бил добре познат на вярващите и следователно може би им е служил лично в Мала Азия (виж гл. 1:1). Членът може да се тълкува и в притежателен смисъл, „наш“, което означава, че Петър препоръчва Силван на своите читатели, вместо да подчертава качество, което вече им е известно.

На теб. Тази фраза може да се разбира като изменение на „от Силван“ – „от Силван „до вас.“ Посланието е написано и вероятно предадено от Силван.

Както предполагам. Или „както мисля“ или „както го гледам“. Това изречение подкрепя предложения по-горе превод – „нашият брат“. Петър искал читателите му да знаят колко ценен е самият той за Силван, за да могат и те да го уважават.

Сравнете препоръката на Павел за Тихик (Еф. 6:21).

Писал съм. Тоест, в това послание.

Накратко. Буквално „с малко [думи]“. Апостолът имал повече да каже, отколкото можел вероятно изразено в това кратко писмо. Може би Силван е трябвало да допълни писменото напътствие с устен съвет, когато пристигне сред вярващите в Мала Азия.

Увещаване. Това Петър вярно правеше в цялото послание (гл. 1:7, 13; 2:1, 2, 11; 3:1; 4:1; 5:1).

Свидетелстване. Тоест, свидетелстване или даване на свидетелство за (вижте на стих 1).

Това... Божията благодат. В гл. 1:10 Петър използва думата „благодат“ по отношение на евангелското послание. Тук той я използва в подобен смисъл, за да подчертае, че евангелието, което подкрепя в цялото си послание, е истинското послание на Божията благодат.

Където стоите. Текстовите доказателства подкрепят (вж. стр. 10) тълкуването „където стоите“, както императив, увещаващ читателите да стоят здраво в евангелието, което са приели.

13. Църквата. Изречението гласи буквално „тази, която е във Вавилон, ви поздравява“. Думата „църква“ е предоставена от преводачите, въпреки че могат да бъдат цитирани и важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за това. Дали Петър тук говори за някакъв почтен човек

Не е сигурно дали е отишъл на християнка, може би негова съпруга, която го е придружавала в пътванията му (виж 1 Кор. 9:5), или на християнската църква „във Вавилон“. Повечето коментатори предпочитат второто обяснение.

Вавилон. Няма доказателства в подкрепа на идеята, че Петър някога е работил в буквалния Вавилон. От друга страна, преданието локализира последните му трудове и насилствена смърт в Рим (вж. АА 537, 538). Известно е, че ранните християни често са използвали загадъчното название „Вавилон“, когато са говорили за римската столица, за да избегнат политически репресии (вж. Откр. 14:8). Съществува общо съгласие сред коментаторите, че тук Петър използва термина Вавилон за скрито позоваване на Рим.

Избрани заедно. Гръцко *sunelektē*, „избрани заедно с [други]“. Вярващите в Рим бяха „избрани заедно“ с вярващите в Мала Азия, до които Петър пише (виж гл. 1:1, 2). За коментар относно християнското избиране виж Рим. 8:33.

Марк, син ми. Марк, латинско име; на гръцки, Маркос; на английски, Марк. Вижте том. V, стр. 563, 564. Някои твърдят, че Марк е бил истинският син на Петър и виждат в този стих просто препратка към семейния статус на Петър. По-голямата част от коментаторите обаче тълкуват „син ми“ метафорично, като го разглеждат като духовен син на Петър и спътник в по-късното служение на апостола. Сравнете подобните препратки на Павел към Тимотей и Тит в 1 Тим. 1:2; Тит 1:4.

14. Поздравете. Гръцки *aspazomai* (вижте върху Рим. 16:3). Същата дума е преведена като „поздрав“ в 1 Петрово 5:13.

Целувка на милосърдието. Тоест, целувка на любовта. Сравнете езика на Павел (вижте върху Рим. 16:16; 1 Кор. 16:20; 2 Кор. 13:12).

Исус. Могат да се цитират важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за пропускането на тази дума. Така цялото изречение буквално гласи „Мир на всички вас в Христа“. Петър използва термина „мир“, където Павел обикновено говори за „благодат“ (вж. Рим. 16:24; 1 Кор. 16:23; Еф. 6:24; и др.). Съмнително е дали думите „в Христа“ са имали същото богословско значение за Петър, както за Павел (вж. 2 Кор. 5:17). За Петър, да бъдеш „в Христа“ изглежда е синоним на това да бъдеш християнин.

Амин. Могат да се цитират важни текстови доказателства (вж. стр. 10) за пропускането на тази дума. Сравнете с 2 Петрово 3:18.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

1 2Т 50

1–4DA 817; GW 183; 2Т 345, 544

2 СТ 282; 1Т 209; 2Т 221, 618; 6Т 47

2, 3 АА 91; FE 223; PP 191

2–4AA 525

2–5GW 101

3 1Т 466, 678; 2Т 501, 506, 521, 646; 3Т 421; 4Т 268, 372; 5Т 573, 614; 9Т 276

3–8FE 225

4 ММ 318; PP 192; 3Т 481; 4Т 35; 7Т 39; 9Т 136

4–6СТ 282

5 АА 200; COL 363; TM 491; 3Т 360; 5Т 107; 9Т 196

5–11AA 528

6 СТ 235; TM 169, 313; 1Т 707, 709; 4Т 362, 378

6, 7 FE 239

7 MB 101; MH 71; PP 294; 2T 72

8 CT 283; EW 192; GC 510; SR 240; TM 333, 426; 1T 507; 2T 172, 287, 409; 3T 456
575; 4T 207; 5T 146, 294, 384, 398

8, 9 2C 55; 3C 374, 570

10 2T 323, 517
2

²Никол, Ф. Д. (1978). Коментар на Библията на адвентистите от седмия ден: Светата Библия с екзегетични и обяснителни коментари. Серия с коментарни справки (1 Петър 3:1). Вашингтон, окръг Колумбия: Асоциация на издателствата „Ревю енд Хералд“.